

BAKALÁŘSKÝ STUDIJNÍ PROGRAM REŽIE-DRAMATURGIE ČINOHERNÍHO DIVADLA DAMU

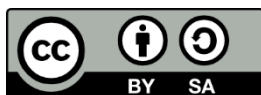
Charakteristika, studijní plán, předměty

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Toto dílo je výstupem projektu "Zajištění kvality studia na AMU a posílení reflexe nejnovějších trendů v umělecké praxi" spolufinancovaného Evropskou unií v rámci Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání pod reg. č. CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002404, „ESF výzva pro vysoké školy“ č. 02_16_015.

Dostupné pod licencí [Creative Commons BY-SA 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/).

A-I – Základní informace o žádosti o akreditaci

Název vysoké školy:

- Akademie múzických umění v Praze

Název součásti vysoké školy:

- Divadelní fakulta

Název spolupracující instituce:

-

Název studijního programu:

- Režie-dramaturgie činoherního divadla, bakalářský program

Typ žádosti o akreditaci:

- udělení nové akreditace

Schvalující orgán:

- Umělecká rada DAMU, Rada pro vnitřní hodnocení AMU

Datum schválení žádosti:

- UR DAMU: 6. 3. 2019, RVH AMU: 18. 4. 2019

Odkaz na elektronickou podobu žádosti:

- <https://filr.amu.cz/nau>, nau / UAN.2018-9e3
 - DAMU > Zádosti > doplnit cestu

Odkazy na relevantní vnitřní předpisy:

- Vnitřní předpisy DAMU a AMU
 - <https://www.damu.cz/cs/uredni-deska/predpisy/>

ISCED F:

- 0215 – Hudební a scénické umění
 - Obsahem teoretických znalostí i účelem studia, jakož i podle dalších kritérií, se jedná o program jednoznačně patřící do kategorie scénického umění.

B-I – Charakteristika studijního programu

Název studijního programu	Režie-dramaturgie činoherního divadla		
Typ studijního programu	bakalářský		
Profil studijního programu	akademicky zaměřený		
Forma studia	prezenční		
Standardní doba studia	3 roky		
Jazyk studia	CZ (EN)		
Udělovaný akademický titul	BcA.		
Rigorózní řízení	ne	Udělovaný akademický titul	-
Garant studijního programu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.		
Zaměření na přípravu k výkonu regulovaného povolání	ne		
Zaměření na přípravu odborníků z oblasti bezpečnosti České republiky	ne		
Uznávací orgán	-		

Oblast(i) vzdělávání a u kombinovaného studijního programu podíl jednotlivých oblastí vzdělávání v %

31. Umění

Cíle studia ve studijním programu

Rozvíjení talentů pro scénickou tvorbu s dramaturgicko-režijním zaměřením a širším tvůrčím zázemím s důrazem na schopnost týmové spolupráce při vytváření scénického díla, které umožňuje přijetí k magisterskému studiu činoherní režie nebo dramaturgie, ale i získání kvalifikace k profesionálnímu působení v divadle či TV a rozhlasu i v dalších kulturních institucích.

Profil absolventa studijního programu

Bakalář studijního programu režie-dramaturgie činoherního divadla je všestranně vybavený odborník, který:

- o prokazuje široké znalosti z historie, teorie a praxe divadelního umění s důrazem na tradici evropského a českého činoherního umění a orientuje se v základní primární a sekundární odborné literatuře;
- o aktivně, samostatně a úspěšně plní praktické dramaturgické a režijní úkoly, zaměřené na zvládnutí přípravy a realizace konkrétního inscenačního tvaru a spojené vždy s odpovídající teoretickou reflexí, využívá přitom odborné znalosti a základní metody profesního oboru;
- o dokáže tedy (spolu)vytvořit scénický tvar menšího rozsahu (inscenace v rozsahu jednoaktové hry), prokazující také jeho smysl pro práci v týmu i řídicí schopnosti;
- o ovládá alespoň jeden cizí jazyk (AJ) na úrovni stanovené SERR;
- o dokáže rozvíjet své umělecké schopnosti v magisterském stupni studia, nebo se může rovnou věnovat činnostem spojeným s dramatickým uměním a příbuznými audiovizuálními aktivitami na příslušné odborné úrovni. Tedy odejít do praxe a najít uplatnění jako lektor dramaturgie, asistent režie, redaktor, uplatnit se v divadle a v ostatních médiích v oblasti PR, v produkční a řídicí sféře apod.

Pravidla a podmínky pro tvorbu studijních plánů

Základní rámec pro koncepci studijních programů na AMU vytvářejí jednak Pravidla vnitřního hodnocení AMU, specifikující základní principy akreditačních procesů, tak stávající praxi dále formálně ukotví vznikající Akreditační řád AMU.

Studijní plány jsou vytvářeny v souladu se Studijním a zkušebním řádem AMU, který na základě specifik vysokého uměleckého vzdělávání vymezuje v rámci typologie předmětů *hlavní povinný předmět*: V případě studijního programu režie-dramaturgie činoherního divadla jde o soubor klíčových uměleckých (resp. talentových), nejtěsněji propojených předmětů profilujícího základu: Dramaturgická tvorba, Režijní tvorba, Scénická propedeutika, Základy tvůrčího projevu (jako obdoba Scénické propedeutiky se zaměřením na slovesné vyjadřování) a Scénická tvorba, jejichž výuka probíhá kontinuálně ve všech třech ročnících studia. Jejich osnova je dána rámcově v souladu s hlavními cíli výuky a v jednotlivých ročnících resp. semestrech je vytvářena vedoucími pedagogy ročníků na základě konkrétních tvůrčích úkolů. Studenti jsou však vždy od počátku vedeni k intenzivní týmové spolupráci a teoretickému i praktickému poznávání jednotlivých profesí, nutných ke vzniku souborného divadelního díla. V systému hodnocení proto hraje nejdůležitější roli prezentace uměleckého výstupu (scénického útvaru na příslušném stupni studia) před komisí, tzv. klauzurní zkouška: principem je komplexní hodnocení rozvoje talentových předpokladů, znalostí a dovedností studenta, získaných v hlavních povinných předmětech a uplatněných v kolektivně vznikajícím díle. Vzhledem k charakteru hlavních předmětů není umožněno opakování atestace.

Studenti absolvují další povinné předměty, které v návaznosti na hlavní předměty rozvíjejí předpoklady pro zvolený profesní obor, a procházejí povinným cyklem teoretických a historických přednášek a seminářů teoretického základu, tvořících součást státní závěrečné (bakalářské) zkoušky.

Specifikem studijního plánu je povolená flexibilita v rozdělení kreditů (60 ECTS za akademický rok) mezi zimní a letní semestr, vycházející z výraznější studijní a tvůrčí zátěže spojené s dokončováním uměleckých výstupů v letním semestru.

Součástí každého studijního plánu je dále povinné absolvování oborově zaměřené výuky anglického jazyka, v minimálním rozsahu 6 ECTS za studijní cyklus.

Klasifikace je udělována podle **Kreditního systému (ECTS – European Credit Transfer System)**, který byl zaveden na základě Boloňských dohod z roku 1999 s cílem sjednotit a integrovat vysokoškolský systém v Evropské Unii.

Předměty ukončené zkouškou jsou klasifikovány podle stupnice A–E (F = nevyhověl), u ostatních předmětů je využíváno hodnocení započteno/nezapočteno; kombinace obou atestací není možná.

Standardní délka vyučovací hodiny je 45 minut. Základními organizačními formami výuky jsou přednáška, seminář, cvičení, dílna, přičemž tři poslední formy výuky v různé míře zahrnují i vznik uměleckých výstupů. Výuka probíhá buď na týdenní bázi, nebo formou intenzivních bloků, workshopů a kurzů.

Ve studijním plánu se automaticky předpokládají prerekvizity v podobě sekvencí předmětů označených postupně rostoucím číslem za názvem předmětu. Tento typ prerekvizity není specificky uváděn v příloze BIII k jednotlivým předmětům. Pokud má předmět nesequenční prerekvizity, tak je v příloze BIII k předmětu uvedena explicitně. Ve stejném smyslu neuvádíme korekvizity, ty jsou dány povinným zařazením předmětu do konkrétního ročníku a semestru společně s dalšími předměty. Studijní plán nevyužívá ekvivalencí.

Studijní plán obsahuje volitelné předměty (7 kreditů): Vzhledem k maximálnímu časovému vytížení na bakalářském stupni studia režie-dramaturgie povinnou výukou, nezařazujeme v tomto stupni studia povinné volitelné předměty a v menší míře jsou k dispozici předměty zařazené do celofakultní nabídky a zaměřené na dílčí historickou či teoretickou specializaci (např. Vývoj a estetika hudebně-dramatického díla 3, 4, Základy teatrologického výzkumu, Základy postmoderní dramaturgie, Moderní tvůrčí metody), praktické dovednosti (Zpěv) či dále rozvíjející uměleckou kreativitu (Tvůrčí psaní).

Podmínky k přijetí ke studiu

Úspěšné složení přijímací zkoušky, probíhající ve třech kolech a zkoumající prokazatelné talentové předpoklady:

I. kolo – vyřazovací: písemný test se zaměřením na všeobecný a kulturní rozhled, úvaha na zadané téma podle volby z několika námětů a jazykový test.

II. kolo – vyřazovací: pohovor před přijímací komisí, diskuse nad předloženou písemnou prací, individuální cvičení zkoumající talentové a osobnostní předpoklady (schopnost vnímat dramatickou situaci, schopnost empatie, schopnost fabulování apod.)

III. kolo – individuální: úkoly zkoumající smysl pro divadelní situaci, schopnost nalézt ji a vyložit v dramatickém textu, popřípadě ji organizovat v prostoru.

Konkrétní zadání úkolů je součástí pozvánky k přijímacím zkouškám.

Systém bodového hodnocení úspěšnosti

V I. kole je maximální dosažitelný počet bodů 250. Z toho: 50 - jazykový test, 50 - vědomostní test, 50 - esej, 100 - domácí práce. U domácí práce je hodnocena zejména schopnost analýzy dramatického textu, který si posluchač zvolí z několika navržených titulů. Dále úroveň logického myšlení, chápání hlubšího smyslu předlohy, divadelní představivost a fantazie a dramatické cítění. U eseje je posuzována schopnost formulovat a obhájit názor v širším kontextu a schopnost samostatně uvažovat. U vědomostního testu se boduje celkový kulturně historický rozhled, hlubší zájem o divadlo a umění. U jazykového testu schopnost porozumět i hlubšímu smyslu cizojazyčného textu.

Ve II. kole v pohovoru s přijímací komisí je maximální dosažitelný počet bodů 100. Uchazeč obhájí svou domácí práci a formou testů (na základě fotografie, reprodukce výtvarného díla, básně a replik potenciálního dialogu) se zkoumá a hodnotí jeho smysl pro rozehrání dramatické situace, kreativnost, fantazie, schopnost fabulace a komunikativnost.

Ve III. kole individuálního cvičení je maximální dosažitelný počet bodů 100. Zkouška je zaměřena na prozkoumání hlubších talentových předpokladů. Hodnotí se schopnost tvorby dramatické situace v prostoru, originalita přístupu a schopnost interpretace reality uměleckými prostředky.

Návaznost na další typy studijních programů

Studium režie či dramaturgie v magisterském stupni studia na DAMU nebo na příbuzných uměleckých školách (JAMU, Slovensko: VŠMU).

B-IIa – Studijní plány a návrh témat prací (bakalářské a magisterské studijní programy)

Označení studijního plánu		Režie-dramaturgie činoherního divadla – prezenční				
Povinné předměty						
Název předmětu	rozsah	způsob ověř.	Poč. kred	vyučující	dop. roč. / sem	profil. základ
Dramaturgická tvorba 1	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	I. / ZS	PZ
Dramaturgická tvorba 2	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	I. / LS	PZ
Režijní tvorba 1	2s/týd	zkouška	4	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	I. / ZS	PZ
Režijní tvorba 2	2s/týd	zkouška	4	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	I. / LS	PZ
Dramaturgická tvorba 3	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	II. / ZS	PZ
Dramaturgická tvorba 4	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	II. / LS	PZ
Režijní tvorba 3	4s/týd	zkouška	5	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	II. / ZS	PZ
Režijní tvorba 4	4s/týd	zkouška	5	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	II. / LS	PZ
Scénická tvorba 1	4s/týd	zkouška	6	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	II. / ZS	PZ
Scénická tvorba 2	8s/týd	zkouška	6	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	II. / LS	PZ
Dramaturgická tvorba 5	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	III. / ZS	PZ
Dramaturgická tvorba 6	4s/týd	zkouška	5	prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jan Hančil; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.	III. / LS	PZ

Režijní tvorba 5	4s/týd	zkouška	5	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	III. / ZS	PZ
Režijní tvorba 6	4s/týd	zkouška	5	prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Milan Schejbal; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová; doc. MgA. Jakub Korčák	III. / LS	PZ
Scénická tvorba 3	8s/týd	zkouška	6	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	III. / ZS	PZ
Scénická tvorba 4	8s/týd	zápočet	6	prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian ; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil	III. / LS	PZ
Divadlo v historii západní kultury 1	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / ZS	ZT
Divadlo v historii západní kultury 2	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / LS	ZT
Základy divadelního pojmosloví 1	2p/týd	zkouška	2	prof. MgA. Jan Vedral, PhD. ; prof. PhDr. Jan Císař, CSc.; prof. Mgr. Jaroslav Etlík; prof. Jaroslav Vostrý	I. / ZS	ZT
Základy divadelního pojmosloví 2	2p/týd	zkouška	2	prof. MgA. Jan Vedral, PhD. ; prof. PhDr. Jan Císař, CSc.; prof. Mgr. Jaroslav Etlík; prof. Jaroslav Vostrý	I. / LS	ZT
Divadlo v historii české kultury 1	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; prof. PhDr. Jan Císař, CSc.; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D. ; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	II. / ZS	ZT
Divadlo v historii české kultury 2	2p/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; prof. PhDr. Jan Císař, CSc.; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D. ; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	II. / LS	ZT
Teorie a praxe činohry 1	2s/týd	zápočet	2	prof. Jaroslav Vostrý; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.	II. / ZS	ZT
Teorie a praxe činohry 2	2s/týd	zkouška	2	prof. Jaroslav Vostrý; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.	II. / LS	ZT
Teorie a praxe jevištního slova 1	2s/týd	zápočet	2	MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / ZS	ZT
Teorie a praxe jevištního slova 2	2s/týd	zkouška	2	MgA. Milan Šotek, Ph.D.	II. / LS	ZT
Scénická propedeutika 1	4s/týd	zkouška	6	prof. MgA. Jan Burian, Jan Nebeský, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D., MgA. Juraj Deák, doc. Mgr. Milan Schejbal, Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová	I. / ZS	
Scénická propedeutika 2	4s/týd	zkouška	6	prof. MgA. Jan Burian, Jan Nebeský, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D., MgA. Juraj Deák, doc. Mgr. Milan Schejbal, Mgr.	I. / LS	

				Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová		
Divadelní percepce 1	2s/ týd	zápočet	1	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová	I. / ZS	
Divadelní percepce 2	2s/ týd	zápočet	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová	I. / LS	
Divadelní prostor 1	2s/ týd	zápočet	1	prof. Jan Dušek, MgA. Martin Černý	I. / ZS	
Divadelní prostor 2	2s/ týd	zápočet	2	prof. Jan Dušek, MgA. Martin Černý	I. / LS	
Jevištní pohyb 1	2c/ týd	zápočet	1	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Páček	I. / ZS	
Jevištní pohyb 2	2c/ týd	zápočet	2	MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Páček	I. / LS	
Podoby herectví 1	3s/ týd	zkouška	2	prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	I. / ZS	
Podoby herectví 2	3s/ týd	zkouška	2	prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.	I. / LS	
Psychologie 1	2s/ týd	zápočet	1	prof. PhDr. Jiří Sípek, CSc., Ph.D.	I. / ZS	
Psychologie 2	2s/ týd	zápočet	2	prof. PhDr. Jiří Sípek, CSc., Ph.D.	I. / LS	
Ročníkový kurs 1	16c/ se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / ZS	
Ročníkový kurs 2	16c/ se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	I. / LS	
Teorie jevištní mluvy 1	1s/ týd	zápočet	1	Mgr. Regina Szymiková	I. / ZS	
Teorie jevištní mluvy 2	1s/ týd	zkouška	1	Mgr. Regina Szymiková	I. / LS	
Vývoj a estetika hudebně-dramatického myšlení 1	1s/ týd	zápočet	1	prof. JUDr. Vladimír Franz	I. / ZS	
Vývoj a estetika hudebně-dramatického myšlení 2	1s/ týd	zkouška	1	prof. JUDr. Vladimír Franz	I. / LS	
Základy tvůrčího projevu 1	2s/ týd	zápočet	3	MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / ZS	
Základy tvůrčího projevu 2	2s/ týd	zkouška	3	MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý	I. / LS	
Herecká propedeutika 1	2c/ týd	zápočet	2	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.	II. / ZS	
Herecká propedeutika 2	2c/ týd	zápočet	2	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.	II. / LS	
Herecká tvorba 1	2c/ týd	zápočet	2	Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	II. / ZS	

Herecká tvorba 2	2c/týd	zápočet	2	Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová; doc. MgA. Eva Salzmannová	II. / LS	
Přípravný kurs	16c/se m	zápočet	1	Petr Pacht; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fiřtová	II. / ZS	
Ročníkový kurs 3	16c/se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	II. / LS	
Úvodní kurs s herci	20s/se m	zápočet	1	MgA. Juraj Deák; prof. PhDr. Daria Ullrichová; MgA. Jan Nebeský; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. Zuzana Síllová, Ph.D.; doc. MgA. Jan Hančil; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.	II. / ZS	
Historie, teorie a praxe české divadelní kritiky 1	2s/týd	zápočet	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.	III. / ZS	
Historie, teorie a praxe české divadelní kritiky 2	2s/týd	zkouška	2	Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.	III. / LS	
Překladačský seminář 1	2s/týd	zápočet	1	Ladislav Senkyřík	III. / ZS	
Překladačský seminář 2	2s/týd	zkouška	2	Ladislav Senkyřík	III. / LS	
Ročníkový kurs 4	16c/se m	zápočet	1	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil	III. / LS	
Rozhlasová tvorba 1	2s/týd	zápočet	1	prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; MgA. Lukáš Hlavica	III. / ZS	
Rozhlasová tvorba 2	2s/týd	zápočet	2	prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; MgA. Lukáš Hlavica	III. / LS	
Cizí jazyk 1	2s/týd	zápočet	3	Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková	- / -	
Cizí jazyk 2	2s/týd	zkouška	3	Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková	- / -	
Oborová praxe	40h praxe	zápočet	2	MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová	- / -	
Percepce tendencí v současné evropské činohře	20s/se m	zápočet	1	Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D., doc. MgA. Jakub Korčák, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.	- / -	
Povinně volitelné předměty – skupina 1						
Podmínka pro splnění této skupiny předmětů:						
Povinně volitelné předměty – skupina 2						
Podmínka pro splnění této skupiny předmětů:						
Součásti SZS a jejich obsah						

Na základě výsledků v uměleckých úkolech v průběhu dosavadního studia, při nichž se rozvíjí individuální talentové předpoklady a tvůrčí dovednosti, i na základě vlastní volby se student při závěrečné zkoušce zaměřuje buď na profesi režie, nebo dramaturgie. Praktickou i teoretickou část zkoušky pak tvoří úkoly zadávané z hlediska specifík jednotlivých oborů při vědomí společného základu pro vytvoření souborného uměleckého díla – bakalářské inscenace.

VŠKP se skládá z:

1. **Praktické části** bakalářské práce, kterou tvoří přihlášený *tvůrčí umělecký výkon*, vznikající v rámci hlavních uměleckých předmětů Dramaturgická tvorba, Režijní tvorba, Scénická tvorba a kterou tvoří:
 - a) *režijní realizace* inscenačního útvaru („bakalářská inscenace“) v časovém rozsahu 30 až 60 minut, založeného na hotovém (příp. k danému účelu adaptovaném) dramatickém textu nebo jeho části: realizace má prokázat schopnost tematizovaného rozehrání dramatické situace ve scénicky definovaném prostoru;
 - nebo*
 - b) *dramaturgická spolupráce* při realizaci inscenačního útvaru („bakalářské inscenace“) v časovém rozsahu 30 až 60 minut, zahrnující výběr a přípravu (případně adaptaci) hotového dramatického textu nebo jeho části;
2. **Teoretické úvahy** o rozsahu nejméně 20 ns, která vychází z písemné reflexe spolupráce na bakalářské inscenaci, obrazy hledisko zvoleného oboru (režie nebo dramaturgie), je konkrétně tematizována na základě dohody s pedagogem režie nebo dramaturgie a student v ní prokazuje schopnost propojení dovedností a znalostí získaných jak v PZ předmětech (Dramaturgická tvorba, Režijní tvorba, Scénická tvorba), tak v předmětech ZT (Divadlo v historii západní kultury, Divadlo v historii české kultury, Základy tvůrčího projevu, Teorie a praxe činohry, Teorie a praxe jevištního slova, Základy divadelního pojmosloví) pro řešení tvůrčích problémů vytčených konkrétním zaměřením reflexe uměleckého procesu.

Státní závěrečná zkouška:

1. **Obhajoba inscenace a teoretické úvahy**, prokazující schopnost střízlivého sebehodnocení a reflexe, v níž odbornost brání jak sebezpečování, tak nedoceňování vlastních uměleckých výsledků.
2. **Ústní zkouška**
 - a. z historie a teorie činoherního divadla – zaměření tematických okruhů této zkoušky je společné pro oba obory a její obsah vychází z prokázání odborných a historicko-teoretických znalostí získaných v předmětech PZ (Dramaturgická tvorba, Režijní tvorba) a ZT (Divadlo v historii západní kultury, Divadlo v historii české kultury, Teorie a praxe činohry, Základy divadelního pojmosloví);
 - b. z historie a teorie oboru, tedy z režie / dramaturgie – tematické okruhy obrazy specifická hlediska oborů a jejich obsah vychází z prokázání odborných a historicko-teoretických znalostí získaných v předmětech PZ (Režijní tvorba, Dramaturgická tvorba), ZT (Teorie a praxe činohry, Teorie a praxe jevištního slova) a předmětů rozvíjejících individuální tvůrčí kreativitu (Základy tvůrčího projevu);

Bakalářskou zkoušku vykonávají posluchači na závěr první etapy studia, tedy po třetím ročníku.

Tematické okruhy teoretické ústní zkoušky:

Historie a teorie činoherního divadla

1. *Původ a podstata evropské činohry* (divadlo a drama, dramatičnost a scéničnost a jejich proměňující se vztahy od renesance k dnešku)
2. *„Komediantská“ a „literární“ vývojová linie evropské činohry* (střídání klasicky „pravidelných“ vzděláneckých a komediantsky uvolněných tendencí, výchovné a zábavné zaměření a jejich spor i doplňování v průběhu vývoje evropské činohry s příslušnými hereckými a příp. i scénografickými konsekvencemi)
3. *Vývoj a podstata činoherních žánrů* (klasicky přísné žánrové dělení na klasickou tragédii a klasickou komedii i zvlášť vydělovanou frašku jako původně lidový a pak „pokleslý“ žánr, a žánrový synkretismus a souvislosti jejich zápasu ve vývoji evropské činohry)
4. *Monolog/ičnost/ a dialog/ičnost/ ve vývoji a při tvorbě činohry* (od formy jazykového vyjádření a její souvislosti se samotným vznikem činohry a vývojem stylů k monologičnosti či dialogičnosti ve vztazích mezi původci činoherních děl)
5. *Složky činoherního díla a vývojové proměny jejich vztahů* (od nadvlády autora, příp. velkých hereckých osobností k režiséřskému, příp. scénografickému divadlu, Gesamtkunstwerk a montáž)
6. *Text dramatu a scénické dílo* (vztah verbálních a mimoverbálních, akustických a vizuálních, slovesných a výtvarných elementů v celku inscenace i v herecké tvorbě, jak se projevoval ve vývoji evropské činohry a jaký je v různých případech v současné praxi)
7. *Přirozenost a stylizace ve vývoji evropské činohry* (evropské herectví a každodenní chování a proměny jejich vztahu, klasicismus, resp. romantismus a realismus, resp. civilismus, poezie a próza, hovorový jazyk a verš, stylovost a stylizovanost, příp. čistota stylu a stylový synkretismus v dramatu, herectví i režii)
8. *Způsoby vytváření jevištní postavy v evropské činohře* (odstup a ztotožnění, prožívání a představování, resp. Stanislavskij a Brecht a jejich předchůdci i následovníci, tvorba postavy a hercovo „sebevyměření“, dramatická, resp. herecká postava a její elementy a jejich vazby s ostatními elementy dramatického, resp. scénického celku)

9. **Od dramatické situace k jednání v jevištním prostoru** (dramatická situace a mizanscéna, divadelní, jevištní a dramatický prostor a jeho citění, situace a děj, prostor a čas, ilustrace textu a režijní a herecká „fabulace“)
10. **Text a podtext, „vnějšek“ a „vnitřek“** (obraz a výraz, konvenční a expresivní chování, přístup „zvnějšku“ a na základě psychologické motivace, psychologicko-realistické a „nepsychologické“ žánry a styly v dramatu i herectví)
11. **Dva směry jevištní komunikace a jejich důsledky a proměny** (komunikace mezi jevištěm a hledištěm a komunikace mezi jevištními partnery v postavě i mimo postavu, divadelní konvence a spontánní projev „bez ohledu na publikum“, výraz a sdělení)
12. **Přirozený (národní) jazyk a jazyk činohry** (činohra jako divadelní druh, kde se „stále“ či „hlavně“ mluví, stav divadla a stav jazyka /viz české 19. století/, jazyk a mluva, spisovnost a „přirozenost“, resp. stylizovanost, divadelní kultura a kultura jazyka, resp. národa)
13. **Nejvýznamnější tradice českého činoherního divadla** (tradice jako rezervoár možností; které tradice jsou živé a které zůstávají /třeba ke škodě věci/ opomenuty, původnost a navazování, kontinuita a diskontinuita vývoje v českých podmínkách, české divadlo a nejdůležitější evropské divadelní tradice)
14. **Základní vývojové tendence evropské činohry a jejich kořeny:** Stendhalovu otázku „Racine, či Shakespeare“ lze rozmnožit: Goldoni, či Gozzi, bohatá podívaná, či chudé divadlo, oficiální („pravidelné“), či alternativní atd.; slohy a styly z hlediska historického a z hlediska typologického, činohra a sociální psychologie: styly „plebejské“ a styly „aristokratické“; smysl pro realitu a /vzpouza/ imaginace, styl a individuální psychologie)
15. **Kdy (čím) začíná a (případně) končí moderní činohra** (od naturalismu přes symbolismus a modernu k meziválečné avantgardě a od poválečného „neorealismu“ k absurdnímu divadlu a postmoderně; styly a módy, dobové a osobní „preference“, dílo ve vztahu k publiku a kritice, individuální tvorba a kontext)

Činoherní režie

1. Konvenční a expresivní chování a (dramatické, ev. scénické) jednání
2. Rozehrávání situace a (realisticko-psychologické a komediální či obrazově artistní) způsoby jeho motivace
3. Rozehrávání situace a herecká, scénografická a specificky režijní účast na vytvoření dramatického prostoru
4. Situace a děj: rozehrávání v prostoru a průběh v čase
5. Příběh a hrdina, zápletky a charakter s ohledem na obecnou problematiku zpodobování a jednání v dramatu a v divadle
6. Herecké a mimohercké prostředky rozvíjení jevištního jednání a jejich vztah v různých (historicky zakotvených) žánrech a stylech činoherní tvorby
7. Dramatické a herecké, ev. jevištní (žádoucí) napětí; napětí a uvolnění kontra přepětí (křeč) a povolenost
8. Psychosomatické předpoklady hereckého projevu a možnosti jejich tvořivého využití; herecká individualita a herecký typ
9. Psaný text a (kultivovaný) herecký mluvní projev, ortoepie a porušování pravidel v souvislosti se stylizací
10. Próza a verš a jeho využívání v evropské činohře
11. Přirozenost a (výtvorná) stylizace: režijní a scénografické, resp. režijně-scénografické řešení
12. Kompozice, artikulace (členění) a rytmus a vztahu jedn. elementů a (rovin, vrstev) dramatického a scénického celku
13. Překlad a adaptace v přísném i obrazném smyslu, v jehož rámci je „překladem“ a „adaptací“ každá inscenace
14. Interpretace a/nebo (sebe)výpověď: vcítění a odstup, imaginace a racionální analýza, pochopení a sebevyjádření
15. Režisér a jeho partneři: režie jako provokace (vytvoření podmínek) k tvořivé účasti všech na společném díle

Činoherní dramaturgie

1. Divadlo (scénické umění) a slovní (psaný) text a jeho možné typy, které se uplatňovaly a uplatňují v evropské činohře
2. Vyprávění a předvádění z hlediska dramatu (dramatičnosti) a scénování (scéničnosti)
3. Scénické rozehrávání dramatické situace a (realisticko-psychologické a komediální či výtvorné aj.) způsoby jeho motivace
4. Situace a děj: scénické rozehrávání v prostoru a průběh v čase
5. Příběh a hrdina, zápletky a charakter s ohledem na obecnou problematiku zpodobování a jednání v dramatu a v divadle
6. Herecké a mimohercké prostředky rozvíjení jevištního jednání a jejich vztah v různých (historicky zakotvených) žánrech a stylech činoherní tvorby
7. Dramatické a herecké, ev. jevištní (žádoucí) napětí; napětí a uvolnění kontra přepětí (křeč) a povolenost
8. Psychosomatické předpoklady hereckého projevu a možnosti jejich tvořivého využití; herecká individualita a herecký typ
9. Reč a mluva; ortoepie a porušování pravidel v souvislosti se stylizací
10. Próza a verš a jeho využívání v evropské činohře
11. Přirozenost a stylizace: styl, stylizace a stylizovanost v dramatu a scénickém projevu
12. Kompozice, artikulace (členění) a rytmus a vztahu jedn. elementů a (rovin, vrstev) dramatického a scénického celku
13. Překlad a adaptace v přísném i obrazném smyslu, v jehož rámci je „překladem“ a „adaptací“ každá inscenace
14. Interpretace a/nebo (sebe)výpověď: vcítění a odstup, imaginace a racionální analýza, pochopení a sebevyjádření
15. Rozdíl pozice kritika a teoretika a „praktického“ dramaturga v divadle

Další studijní povinnosti

-

Návrh témat kvalifikačních prací a témata obhájených prací

- Dramatický svět T. Williamse
- Současná inscenační praxe
- Hry J. Fosseho a jejich interpretace
- Vztah prostoru a příběhu (vývoj prostorového řešení inscenace Maryšo!Evo!Dom!)
- Jazyk a skutečnost v českém venkovském dramatu (Mrštíkovi, Preissová, Jirásek)

- Inscenační potenciál současné ruské hry
- Dramatické postupy Ödöna von Horvátha
- Dostojevského dialog na jevišti
- Herecké téma ve vztahu k postavám u Dostojevského
- K partnerské spolupráci při inscenačním procesu
- Režie vlastní adaptace, překladu, autorského textu i pravidelného dramatického textu
- Od slova k obrazu: problematika jazyka ve hře, která jazyk tematizuje
- Feminismus a Ibsenova Nora
- Expresionismus a Probuzení jara
- Co dělá realismus reálným?
- Faust a Job's
- Výkřik a ticho

Návrh témat rigorózních prací a témata obhájených prací

–

Součásti SRZ a jejich obsah

–

B-III – Charakteristika studijního předmětu

Název studijního předmětu	Dramaturgická tvorba 1–6 PZ				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	4s/T	hod.	48 (ZS) 56 (LS)	kreditů	5, 5, 5, 5, 5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné seminární práce, praktická cvičení a jejich reflexe.					
Garant předmětu	prof. MgA. Daria Ullrichová				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
100 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).					
Vyučující					
prof. PhDr.. Daria Ullrichová, doc. MgA. Jan Hančil, Mgr. Jana Kudláčková, prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D., prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
V semináři dramaturgické tvorby se student/ka seznamuje s jejím obsahem i rozsahem na praktických úkolech souvisejících s volbou titulů i s jejich definitivní textovou přípravou pro plánovanou inscenaci, jíž se dramaturg účastní jako aktivní činitel inscenačního týmu. Celá tato činnost směřuje tedy k praktické scénické interpretaci textu či ke vzniku takového textu. Praktická scénická interpretace zahrnuje rozpoznání scénických možností slovesného textu při vytváření představy o jeho konkrétní scénické podobě, určené jak definitivním výběrem překladu či divadelní hry s analogickým námětem (Sofoklova, či Euripidova Elektra, resp. Aischylova Oresteia, nebo O'Neillův Smutek sluší Elektře?), tak návrhu jeho scénického znění včetně škrtnů a dalších úprav.					
Výsledky učení: Od dramaturgické analýzy podložené příslušnými historicko-teoretickými znalostmi dospět ke konkrétní dramaturgicko-režijní koncepci a přípravě její praktické realizace. Postupuje se v koordinaci s náplní jednotlivých semestrů Režijní i Scénické tvorby; při tomto postupu se student/ka seznamuje s nároky různých stylově-žánrových řešení i různých rovin práce dramaturga jako navrhovatele jednotlivých textů i programátora divadelního repertoáru, jehož kompetence se zakládá vedle bezpečné orientace v dějinách dramatu a znalosti i citění současných uměleckých a kulturních tendencí také na odborné obeznámenosti s možnostmi jednotlivých složek divadelního výrazu a jejich konkrétních představitelů i na schopnosti pomáhat režisérovi interní kritikou při realizaci (ve stadiu přípravy třeba ještě neobjevených) možností textu, zahrnující i jeho další zpřesňování.					
U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících jde zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů, osvojení si potřebných profesionálních dovedností, vedoucím k rovině obecnější reflexe k přirozenému získávání příslušných znalostí. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů.					
V jednotlivých semestrech je věnována pozornost těmto tématům:					
Slovní (psaný) text a jeho typy – vyprávění a předvádění – fabule a fabulace – epické a dramatické (princip dramatickosti) – obraz a situace – prostor a čas – situace a děj – scéna a výstup – způsoby motivace a rozvíjení situace – dramatická situace a dramatické jednání – text a podtext, obraz a výraz – žánry a styly – monolog a dialog – příběh a hrdina – zápletky a charakter – jednání a chování – přirozený (národní) jazyk a jazyk činohry – sémantická a prozodická rovina jazyka – próza a verš – kompozice – překlad a adaptace – interpretace a sebevýpověď – dramaturgie a kritika.					
Posloupnost jednotlivých témat a výběr dramatických či scénických předloh jsou principiálně určovány rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutné vedle získávání dovedností, znalostí a schopností dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj s využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.					

Při studiu tohoto předmětu je nutné začít seznámením s nejdůležitějšími články i základními tematickými rovinami Lessingovy *Hamburské dramaturgie* ve srovnání s obsahem sympozia o „*Dramaturgii pro jednadvacáté století*“ ve stejnojmenné brožuře vydané AMU v roce 2013, a průběžnou interpretací Zichovy *Estetiky dramatického umění* ve srovnání se stanoviskem obsaženým ve statích J. Veltruského. Další literaturu představují historické a teoretické studie týkající se dramatiky i jednotlivých složek či žánrů podle konkrétní povahy zadávaných úkolů, a to (zejména) včetně těch, které konfrontují drama jako psaný text s mimickou (scénickou, performativní) rovinou divadelní tvorby:

Lessing, G. E. *Hamburská dramaturgie*, Praha 1980; Hilar, K. H. *Boje proti včerejšku*, Praha 1925; Hilar, K. H. *Pražská dramaturgie*, Praha 1930; Cindlerová, J. et al. *Dramaturgie pro jednadvacáté století*, Praha 2013; Zich, O. *Estetika dramatického umění*, Praha 1987; Císař, J. *Základy dramaturgie* 1 (Situace) a 2 (Postava), Praha 1999 a 2002 a (týž) *Česká divadelní tradice: mýtus, nebo živá současnost?*, Praha 2011; Kotte, A. *Divadelní věda. Úvod*, Praha 2009; Kraus, K. *Divadlo ve službách dramatu*, Praha 2010; Lukeš, M. *Umění dramatu*, Praha 1987; Vedral, J. *Horizont události*, Praha 2016; Veltruský, J. *Drama jako básnické dílo*, Brno 1999 a (týž) *Příspěvky k teorii divadla*, Praha 1994; Vostrý, J. *Činoherní klub 1965–1972 (Praktická dramaturgie)*, Praha 1996 a (týž) *Scénologie dramatu*, Praha 2010; Praha; Levý, J. *Umění překladu*, Praha 1963; Goriaux Pelechová, J. *Divadlo Thomase Ostermeiera*, Praha 2014 + další literatura studovaná v souvislosti s konkrétními inscenačními úkoly.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Režijní tvorba 1–6 PZ				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T (I. / ZS, LS) 4s/T (II. – III.)	hod.	24 (ZS) 28 (LS) 48 (ZS) 56 (LS)	kreditů	4, 4, 5, 5, 5, 5
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné seminární práce, praktická cvičení a jejich reflexe.					
Garant předmětu	doc. MgA. Jakub Korčák				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
50% (vedení výuky v 1. ročníku, v ostatních ročnících: konzultace a aktualizace studijního plánu).					
Vyučující					
prof. MgA. Jan Burian, Jan Nebeský, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D., MgA. Juraj Deák, doc. Mgr. Milan Schejbal, Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová					
Stručná anotace předmětu					
<p>V semináři režijní tvorby si student/ka na praktických úkolech souvisejících s přípravou inscenace osvojuje obsah a rozsah činností režiséra činohry, které v celku i v podrobnostech směřují k praktické interpretaci inscenovaného textu či (v koordinaci se studiem předmětu Dramaturgická tvorba) ke vzniku takového textu (např. v případě dramatizace). Praktickou interpretací se zde rozumí využití scénických možností slovesného textu při vytváření představy o jeho konkrétní scénické podobě (tj. scénického textu) fixované formou režijní knihy: vytváření této konkrétní představy scénické existence slovesné předlohy se rovná jeho tematizaci. Postupuje se přitom od jednoduchých úkolů v podobě scénické konkretizace výjevu/dialogu coby dramatické situace k celku inscenace jednoaktové hry, tzn. od představy hereckého jednání v prostoru komediantského pódia k postupnému zapojení všech potenciálních složek v dramatickém prostoru, v němž koordinované zapojení těchto složek vytváří scénický obraz; v postupu kompozičně stále náročnějších úkolů se student/ka současně seznamuje s nároky různých stylově–žánrových řešení i různých rovin práce režiséra jako organizátora, animátora i samostatného tvůrce konečné podoby mizanscény, která je současně výsledkem týmové spolupráce.</p> <p>Výsledky učení: schopnost připravit inscenaci od praktické interpretace zvolené předlohy k přípravě její scénické realizace ve všech složkách.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících jde zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů, osvojení si potřebných profesionálních dovedností, vedoucím k rovině obecnější reflexe k přirozenému získávání příslušných znalostí. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů.</p> <p>V jednotlivých semestrech je věnována pozornost příslušným tématům v těsné souvislosti s výukou Dramaturgické a Scénické tvorby:</p> <p>Dramatické / scénické jednání a chování – konvencionální a expresivní chování – rozehrávání situace a způsoby motivace – situace a vytváření dramatického prostoru – situace a děj: rozehrávání v prostoru a průběh v čase – příběh a hrdina a jeho zpodobování – charakter a zápletky – individualita a typ – herecké a mimoherecké prostředky rozvíjení jevištního jednání – žánry a styly činohry – dramatické napětí a uvolnění – psychosomatické předpoklady hereckého projevu – psaný text a mluvený projev – přirozenost a stylizace – kompozice, artikulace a rytmus a vztahy mezi nimi – režisér a partneři.</p> <p>Posloupnost jednotlivých témat a výběr dramatických či scénických předloh jsou principiálně určovány rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutné vedle získávání dovedností, znalostí a schopností dbát ve stejné míře o</p>					

individuální osobnostní rozvoj s využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Při studiu tohoto předmětu je možné čerpat z knihy J. Vostřého *Režie je umění*, vyd. AMU 2001 a 2009, a to vedle části *Specifické problémy režie* (Cvičení, výklady a rozbory), zahrnující i výklad nejdůležitějších pojmů, také z části vycházející z *Ejzenštejnových lekcí režie*.

Jako další literatura slouží zejména studie a spisy nejvýznamnějších režisérů moderního divadla i historické a teoretické studie týkající se předloh i jednotlivých složek či žánrů podle konkrétní povahy zadávaných úkolů, např.: Artaud, A. *Divadlo a jeho dvojenec*, Praha 1994; Braulich, H. *Max Reinhardt*, Praha 1969; Brecht, B. *Myšlenky*, Praha 1958; Brook, P. *Prázdný prostor*, Praha 1988; Brook, P. *Pohyblivý bod: čtyřicet let divadelního výzkumu 1946-1987*, Praha 1996; Brook, P. *Nitky času*, Praha 2004; Burian, E. F. *O novém divadle*, Praha 1946; Craig, E. G. *O divadelním umění*, Praha 2006; Efros, A. *Divadlo má lásku*, Praha 1980; Efros, A. *Povolání – režisér*, Praha 1986; Hilar, K. H. *Pražská dramaturgie*, Praha 1930; Rutte, M. K. H. *Hilar. Čtyřstoletí české činohry*, Praha 1935; Frejka, J. *Železná doba divadla*, Praha 1945; Miholová, K. *Jarry – Grossman – Fára: Král Ubu. Rozbor inscenace Divadla na zábradlí v Praze 1964–1968*, Praha 2007; Grossman, J. *Analýzy*, Praha 1991; Hilar, K. H. *Pražská dramaturgie*, Praha 1930; Kott, J. „Konec nemožného divadla“, *Scéna* 12-13, 1989; Lukeš, M. „S Dionýsem divno hrát“, *SaD* 3, 1994; Mejerchold, V. *Rekonštrukcia divadla*, Bratislava 1978; Pilátová, J. *Hnízdo Grotowského*, Praha 2010; Radok, A. „Divadelní novověk“, *Divadlo* 9/1962; (týž) „Ladislav Vychodil a jeviště“, *Divadlo* 6/1963; (týž) „Oč jde? O vědomí totální souvislosti“, *Divadlo* 3/1967; (týž) *Hra o lásce a smrti. Rozbor inscenace MDP*, Praha 1969; Scherhauffer, P. *Čítanka z dejin divadelnej réžie I–IV*, Bratislava; Stanislavskij, K. S. *Můj život v umění*, Praha 1983; Tairov, A. *Odpoutané divadlo*, Praha 2005.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Scénická tvorba 1–4 PZ				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	4s/T (II. / ZS) 8s/T (II. / ZS – III.)	hod.	48 (ZS) 112 (LS) 96 (ZS)	kreditů	6, 6, 6, 6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Inscenační úkoly, úspěšné složení komisionální klauzury před všemi vedoucími ročníků a přizvanými pedagogy návazných psychosomatických disciplín. Docházka 100%					
Garant předmětu	prof. MgA. Jan Burian				
Zapojení garanta do výuky předmětu					
50 % (v daném ročníku) / 30 % (v ostatních ročnících): konzultace a aktualizace studijního plánu včetně průběžné revize a doplňování odborné literatury a redakce studijních pomůcek (antologie studijních textů).					
Vyučující					
prof. PhDr. Daria Ullrichová; Jan Nebeský; prof. MgA. Jan Burian; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr. Jana Kudláčková; doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.; doc. MgA. Juraj Deák; doc. Mgr. Jan Hančil					
Stručná anotace předmětu					
Ke spolupráci studentů a studentek režie-dramaturgie a herectví dochází v předmětu Scénická tvorba, jehož náplň tvoří inscenování textů připravených v seminářích Dramaturgické a Režijní tvorby. Při této činnosti se studenti a studentky režie a dramaturgie seznamují v praxi s nároky, kterým je třeba při inscenování dostát, a to zejména v rovině tvůrčí komunikace: v jejím rámci jde o sladění možností zúčastněných složek a jejich představitelů, tj. o sladění individuální a týmové roviny činoherní tvorby, v níž nejcitlivější je dorozumění režisérů/rek s herci a herečkami. Postupuje se od inscenace jednodušších výjevů rozvíjejících konkrétní dramatickou situaci k větším celkům vrcholícím bakalářskou inscenací v rozsahu jednoaktovky (cca. v délce 60 minut) v závěru 2. ročníku studia.					
Inscenování zvoleného textu se rovná jeho praktické interpretaci založené na režijně-hereckém a režijně-scénografickém rozvíjení jeho možností, které se rovná rozvíjení původní dramaturgicko-režijní představy v konkrétních podmínkách ovlivňujících jeho tematizaci. Jde přitom o postupné zapojování všech složek divadelního výrazu, v němž jejich konkrétní zapojení vytváří díky (stále náročnější) režijní kompozici scénický obraz. Při tomto postupu se studenti a studentky režie a dramaturgie seznamují i s nároky různých žánrově-stylových řešení a podle jejich zvládnutí se zpřesňuje i zaměření umožňující volbu mezi dramaturgií a režii.					
Výsledky učení: praktická realizace konkrétního tvůrčího úkolu – scénického tvaru / inscenace na základě týmové spolupráce; schopnost tvůrčím způsobem konkrétně aplikovat poznatky získané jak v předmětech PZ (Dramaturgická tvorba, Režijní tvorba), tak ZT (Divadlo v historii západní / české kultury).					
U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících jde zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů, osvojení si potřebných profesionálních dovedností, vedoucím k rovině obecnější reflexe k přirozenému získávání příslušných znalostí. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů.					
V jednotlivých semestrech je věnována pozornost příslušným tématům v těsné souvislosti s výukou Dramaturgické a Režijní tvorby:					
Rozehrávání situace a způsoby motivace – situace a vytváření dramatického prostoru – situace a děj: rozehrávání v prostoru a průběh v čase – mizanscéna a aranžmá – herecké a mimoherecké prostředky rozvíjení jevištního jednání a jejich vztah s ohledem na žánr a styl konkrétního inscenované (dramatické / komediální) předlohy – dramatické a herecké či jevištní napětí, napětí a uvolnění vs. přepětí a křeč – psychosomatické předpoklady hereckého projevu – psaný text a mluvený projev – přirozenost a stylizace / režijní a scénografické řešení – kompozice, artikulace a rytmus					

a vztah jednotlivých elementů dramatického a scénického celku – vcítění a odstup, imaginace a racionální úvaha – režie jako provokace (vytvoření podmínek) k tvořivé účasti na společném díle.

Posloupnost jednotlivých témat a výběr dramatických či scénických předloh jsou principiálně určovány rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutné vedle získávání dovedností, znalostí a schopností dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj s využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.

Studijní literatura a studijní pomůcky

Kromě literatury studované při přípravě studijních inscenací v rámci předmětů Dramaturgická a Režijní tvorba a základní literatury věnované jednotlivým složkám divadelního výrazu i psychologické rovině tvůrčí komunikace, které se studují v rámci příslušných předmětů, je možné se inspirovat i četbou hereckých vzpomínek, pokud obsahují líčení studia konkrétních rolí ve spolupráci s inspirativními režiséry (viz např. Pešek, L. / Hedbávný, Z. *Tvář bez masky*, Praha 1988, s. 162–189, pojednávající podrobně o spolupráci herce s režisérem Frejkou na postavě Pseudola a inscenaci Plautovy hry).

Další doporučená literatura (příklady):

- Čechov, M. *Hercova cesta*. In *Hercova cesta / O herecké technice*, Praha 2017
- Rutte, M. K. H. *Hilar. Čtvrtstoletí české činohry*, Praha 1935
- Frejka, J. „Smysl scénického návrhu v celku inscenace“, in (týž) *Železná doba divadla*, Praha 1945
- Lukavský, R. *Deník Hamleta*. In *Být nebo nebýt. Monology o herectví*, Praha 1981
- Lukavský, R. *Viděno z druhé strany rampy*. In *O současné české režii 1*, Praha 1981
- Brook, P. *Pohyblivý bod: čtyřicet let divadelního výzkumu 1946-1987*, Praha 1996
- Efros, A. *Divadlo má lásku*, Praha 1980
- + literatura zadávaná ke konkrétním inscenačním úkolům.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadlo v historii české kultury 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)		doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	2p / T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška		Forma výuky	Přednáška	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ústní zkouška na základě písemné seminární práce v rozsahu nejméně 3,5 ns (6300 znaků).					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	30 %				
Vyučující					
prof. Jaroslav Vostrý (přednášející); prof. MgA. Zuzana Síllová, Ph.D. (přednášející); prof. PhDr. Jan Císař, CSc. (přednášející); Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D. (přednášející); MgA. Milan Šotek, Ph.D. (přednášející), Mgr. Pavel Bár, Ph.D. (přednášející).					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět poskytuje studentům základní orientaci v historii divadla; nezůstává přitom u jednotlivých historických fenoménů, ale umožňuje takový vhled (zejména) do historie české činohry, který má co dělat s vývojovými předpoklady, tendencemi a historickými peripetiemi české kultury.</p> <p>Jednotlivé tendence české činohry a jejich zápas se představuje jako otevřené dění, kde stejně důležitá jako fakta jsou otázky, které z nich vyplývají pro dnešek.</p> <p>Tato koncepce i konkrétní témata jsou podloženy dlouholetým výzkumem konaným zúčastněnými pedagogy v Ústavu teorie scénické tvorby; zatímní výsledky tohoto výzkumu jsou obsaženy v publikovaných výstupech (viz Studijní literatura).</p> <p>Předmět kombinující přednášku s proseminářem vychází ze základního předpokladu sepětí historie a teorie divadla s jeho „praktickým“ poznáváním, k němuž dochází i v dalších (především hlavních uměleckých) předmětech.</p> <p>Výsledky učení: obeznámenost posluchačů a posluchaček s funkcí a historií divadla v české kultuře, která jim zejména díky poznání jeho základních tendencí umožní vytvořit si představu o tom, jak – v perspektivě jejich budoucích profesionálních aktivit – učinit potenciální vlastní příběh součástí příběhu českého divadla coby součásti české moderní kultury.</p>					
Témata ZS:			Témata LS:		
<ol style="list-style-type: none">1. Divadlo a formování moderního českého národa;2. Obrozenské divadlo mezi mimem a dramatem a tradice mimu na české scéně;3. V. K. Klicpera mezi osvětou a komediantstvím;4. J. K. Tyl a české divadlo mezi biedermeierem a nepovedenou revolucí;5. Vývoj jazyka a vývoj divadla;6. Prozatímní divadlo a česká činohra ve stínu české opery;7. Dva typy ženského herectví: Eliška Pešková a Otýlie Sklenářová Malá;8. Od Kolára k Vrchlickému: místo obrozenectví světovost?;9. Jindřich Mošna a české herectví mezi šaškováním a dramatickým jednáním;10. Národní divadlo mezi reprezentací a realitou;11. Kvapil a české divadlo mezi modernismem a tradicí.			<ol style="list-style-type: none">1. Od F. Zavřela ke K. H. Hilarovi a od Hilara na Vinohradech k Hilarovi v Národním;2. Velký herec v moderním divadle: Od Vojana ke Štěpánkovi;3. Od divadla osvobozeného k angažovanému: avantgarda mezi poezií a politikou;4. Karel Čapek a české divadlo;5. Na cestě od revolučních vizí k občanství a od svobodného státu k protektorátu: divadlo a společnost;6. Léta 1945–1948: česká divadelní revoluce a její konce;7. Herecká generace 1945 a její osudy;8. České divadlo a osud Alfréda Radoka;9. Krejčova cesta z Frejkových Vinohrad přes Národní divadlo k Divadlu za branou;10. Velké divadlo v malém prostoru: Divadlo Na zábradlí a Činoherní klub;11. Od Reduty ke studiovým divadlům: od 60. let k normalizaci a současné alternativě;12. Od operety k muzikálu: Divadlo jako zábava, nebo /i / umění;13. Doba médií a české divadlo od listopadu k dnešku.		

Povinná literatura:

Císař, J. *Přehled dějin českého divadla*, Praha 2006, 2009; Jindřich Vodák *k historii českého divadla* (antologie studijních textů, eds. Vostrý / Sílová), Praha 2017; Tille, V. *Divadelní vzpomínky*, Praha 2018; *Jak rozumět českému dramatu 19. století* (antologie studijních textů, eds. Šotek., M. / Sílová, Z.), Praha 2018;

Hry: V. K. Klicpera (výběr 2 ze 4): *Veselohra na mostě*, *Rohovín čtverrohý*, *Hadrián z Římsů*, *Divotvorný klobouk*; J. K. Tyl: *Krvavé křtiny*, *Strakonický dudák* a *Tordohlavá žena nebo Paličova dcera*; Jaroslav Vrchlický: *Noc na Karlštejně*, *Trilogie o Hippodamii*; Julius Zeyer: *Radúz a Mahulena*; Ladislav Stroupežnický: *Naši furianti*; Gabriela Preissová: *Gazdina roba nebo Její pastorkyňa*; Bratři Mrštíkové: *Maryša*; Alois Jirásek: *Lucerna*, *Jan Hus* nebo jiné historické drama a *Vojnarka* nebo *Otec*; Dyk, *Zmoudření dona Quijota*; Šrámek, *Měsíc nad řekou*; Mahen, *Mrtvé moře* nebo *Janošík*; Langer, *Periferie* a *Jízdní hlídka*; Čapek, *Bílá nemoc* a *Matka*; Topol, *Konec masopustu*

Literatura doporučená k jednotlivým tématům:

Černý, F. (red.) *Dějiny českého divadla díl II.*, Praha 1969; *díl III.*, Praha 1977; *díl IV.*, Praha 1983 (vybr. kapitoly s pedagog. komentářem); Vostrý, J. / Sílová, Z. *České drama a český hrdina*, Praha 2017 (vybrané kapitoly); Sílová, Z. *Komedianti na české scéně*, Praha 2013 (vybrané kapitoly); Fischer, O. „Činohra v pražských divadlech: Prozatímním, Národním, Městském“, in *Československá vlastivěda*, VIII. sv. (Umění), Praha 1935: 408–432 (Dvacáté století: Prvé desetiletí; Druhé desetiletí, Po roce 1920); Götz, F. *Boj o český divadelní sloh*, Praha 1934; Hyvňar, J. *O českém dramatickém herectví 20. století*, Praha 2008; Vostrý, J. *Zdeněk Štěpánek (Herec a dějiny)*, Praha 1997: 78–275; Kraus, K. *Divadlo ve službách dramatu*, Praha 2001: 197–298 [texty věnované O. Krejčovi]; Bár, P. *Od operety k muzikálu (Zábavněhudební divadlo v Československu po roce 1945)*, Praha 2013; sb. *Sláva a bída herectví*, Praha 2013; Just, V. *Divadlo v totalitním systému. Příběh českého divadla (1945–1989) nejen v datech a souvislostech*, Praha 2010; Sílová, Z. / Bár, P. (eds.) *Frejtkovy Schovávané na schodech*, Praha 2014; Sílová, Z. / Vostrý (eds.), J. *Městská divadla pražská v éře Oty Ornesta*, Praha 2014; Vostrý, J. / Sílová, Z. / Bár, P. (eds.) *Divadelním ředitelem 1945–1950 (Jiří Frejka na Vinohradech)*, Praha 2016; Sílová, Z. (ed.) *Generace a kontinuita*, Praha 2009; Sílová, Z. *DISK a generace 1945*, Praha 2006; Sílová, Z. *Radovan Lukavský*, Praha 1999; Vostrý, J. *Činoherní klub 1965–1972 (Dramaturgie v praxi)*, Praha 1996; Vostrý, J. *Petr Čepek (Talent a osud)*, Praha 1996 n. 2004.

Paměti: Kohout, E. *Divadlo aneb Snář*, Praha 1975; Scheinpflugová, *Byla jsem na světě*, Praha 1994; Pešek *Tvář bez masky*, Praha 1977, 1986; či další monografie podle vlastního výběru a/či pedagogova doporučení.

+ hry podle vlastního výběru a studované v rámci předmětu Dramaturgická tvorba.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadlo v historii západní kultury 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)		doporučený ročník / semestr		I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2p/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška		Forma výuky		Přednáška
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ústní zkouška na základě písemné seminární práce v rozsahu nejméně 3,5 ns (6300 znaků).					
Garant předmětu	prof. Jaroslav Vostrý				
Zapojení garanta do výuky předmětu	30 %				
Vyučující					
Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.; Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D.; Mgr. Jana Kudláčková; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; prof. Jaroslav Vostrý					
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem inovovaného předmětu je poskytnout studentům 1. ročníku herectví, režie a dramaturgie KČD a scénografie KS základní orientaci o nejvýznamnějších tendencích divadla v historii západní kultury, kde historie je chápána jako příběh, ve kterém by měli nalézt i oni / y své místo; to předpokládá představení jednotlivých tendencí a jejich zápasů jako otevřeného dění, v jehož rámci jsou probírána fakta a jednotlivé fenomény stejně důležité jako otázky, které z nich vyplývají pro dnešní divadlo a kulturu, kterou divadlo spoluvytváří.</p> <p>Při jednotlivých lekcích nejde tedy o posloupnost jednotlivých témat totožných s příslušným historickým obdobím, ale o rozšiřující se a prohlubující vhled do „celkového“ vývoje určovaného zápasem různých tendencí. Jde o rozšiřování a prohlubování vědomí spojitosti vývoje divadla s vývojem obrazu světa a obrazu člověka v západní kultuře a z tohoto vědomí pramenící vědomí aktivní úlohy divadla a jeho možností.</p> <p>Úhel pohledu není – vzhledem k vědomí základního poslání i konkrétních plánů výuky uměleckých oborů na KČD a KS – akademicky teatrologický, ale dramaturgický. Předmět kombinující přednášku s proseminářem vychází ze základního předpokladu sepětí historie a teorie divadla s jeho „praktickým“ poznáváním, k němuž dochází i v dalších (především hlavních uměleckých) předmětech.</p> <p>Výsledky učení: základní orientace v nejvýznamnějších tendencích divadla v historii západní kultury; vědomí spojitosti vývoje divadla s vývojem obrazu světa a člověka v západní kultuře.</p>					
Témata ZS:			Témata LS:		
1. Zdroje a povaha západní kultury v perspektivě vzniku a podob divadla; 2. Antická kultura a vznik divadla jako kulturní instituce: mezi rituálem a divadlem, mezi řeckými dionýsiemi a římským mimem, mezi náboženským prožitkem a zábavou; 3. Antické Řecko a vznik dramatu; 4. Křesťanství a západní divadlo mezi chrámem a jarmarkem, vážností a smíchem, součástí kultu a zábavou, náboženstvím a poezií; 5. Od středověkého blázna k Shakespearovu šaškovi; 6. Shakespeare a obraz člověka v evropské kultuře; 7. Italský vynález scénografie v kontextu novodobého evropského divadla; 8. Barokní divadlo mezi scéničností a scénovaností; 9. Komedie dell'arte a evropské divadlo mezi psaným textem a hereckou improvizací;			1. Postava sluhy a vývoj evropské komedie a komediálního herectví od Marivauxe k Beaumarchaisovi a od rokokové stylizovanosti k moderní komedii „ze současnosti“; 2. Diderot a cesta moderního evropského divadla od uvádění her k inscenaci; 3. Od romantismu k moderně a od národního divadla k bulváru; 4. Od salonní komedie k Ibsenovi a od prezentace problému k uměleckému divadlu; 5. Od hereckých virtuosů k ansámblovému divadlu: Meiningenští a vývojové sepětí mezi herectvím, režii a scénografií; 6. Z veřejného prostoru do pokoje a od prostředí k dramatickému prostoru; 7. Stanislavskij a moderní divadlo; 8. Od vyobrazení k výrazu; 9. Brecht a moderní divadlo; 10. Od existencialismu k absurditě: západní divadlo 1945–1968; 11. Artaud a jeho dědicové: antropologie a divadlo; 12. Od moderny k postmoderně;		

10. Molière a cesta od mimu k novodobé komedii a od typu k charakteru;	13. Divadlo ve věku všeobecné scénovanosti k dnešku.
11. Konec Harlekýna? Od barokního klasicismu k osvícenství a od (pre)romantismu k výmarskému klasicismu: zápas mimu s divadlem dramatu a osudy vídeňské lidové komedie.	

Studijní literatura a studijní pomůcky

Povinná literatura:

Brockett, O. *Dějiny divadla*, Praha 1999, 2. vyd. 2008; Kotte, A. *Dějiny divadla. Úvod* (připravuje se do tisku podle německého vydání z roku 2013); Stehlíková, E. *Antické divadlo*, Praha 2005; Bejblík, A. / Hornát, J. / Lukeš, M. (eds.) *Shakespearovi předchůdci, Shakespearovi současníci, Drama po Shakespearovi*, Praha 1978, 1980, 1985 (vybrané kapitoly); Hileský, M. *Shakespeare a jeviště svět*, Praha 2015 (vybr. kapitoly); Mikeš, V. *Divadlo španělského zlatého věku*, Praha 2012 (2. upr. vyd.); (týž) *Divadlo francouzského baroka*, Praha 2001; Kratochvíl, K. *Komedie dell'arte doma i za hranicemi*, Praha 1973; Balvín, J. / Pokorný, J. / Scherl, A. (eds.) *Videňské lidové divadlo od Stranitzkého k Nestroyovi*, Praha 1990; Vostrý, J. *Scénologie dramatu*, Praha 2010; (týž) *Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti*, Praha 2018; Hyvňar, J. *Herec v moderním divadle (K divadelním reformám 20. století)*, Praha 2011; (týž) *Francouzská divadelní moderna*, Praha 1996; Pörtlner, P. *Experimentální divadlo*, Praha 1965; Honzl, J. *Divadelní a literární podobizny*, Praha 1959 (vybr. stati), Grossman, J. „Brechtovy úvahy o umění“, in Brecht, B. *Myšlenky*, Praha 1956; Styán, J. L. *Černá komedie*, Praha 1967; Hořínek, Z. *Divadlo mezi modernou a postmodernou*, Praha 1998; Lehmann, H.-T. *Postdramatické divadlo*, Bratislava 2007; Gajdoš, J. *Od inscenace k instalaci, od herecké k performanci*, Praha 2010; Goriaux Pelechová, J. *Divadlo Thomase Ostermeiera (Na cestě za novým realismem)*, Praha 2014 + doplňující literatura zadávaná jednotlivými přednášejícími ke konkrétním tématům.

Hry: Sofokles: *Král Oidipus, Antigona*; Plautus: *Lišák Pseudolus*; William Shakespeare: *Romeo a Julie, Othello, Hamlet* nebo *Král Lear, Richard III. nebo Macbeth*; *Večer tříkrálový* nebo *Sen noci svatojánské*; Calderón de la Barca: *Život je sen*; Pierre Corneille: *Cid*; Jean Racine: *Faidra*; Molière: *Tartuffe*; Goldoni: *Sluha dvou pánů*; Schiller: *Úklady a láska*; Marie Stuartovna nebo *Panna orleánská*; Beaumarchais: *Figarova svatba*; Musset: *S láskou nejsou žádné žerty*; Ibsen: *Nora, Peer Gynt*; Strindberg: *Slečna Julie*; Čechov: *Višňový sad* či *a Tři sestry*; Pirandello: *Šest postav hledá autora*; Brecht: *Matka Kuráž*; Beckett: *Čekání na Godota*; Ionesco: *Plešatá zpěvačka* + hry studované v předmětu Dramaturgická tvorba.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Teorie a praxe činohry 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Divadlo v historii české kultury 1 Divadlo v historii české kultury 2				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné seminární práce – analýzy, rešerše.					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	50%				
Vyučující					
prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D., prof. Jaroslav Vostrý					
Stručná anotace předmětu					
<p>Inovovaný předmět výuky režisérů a dramaturgů ve 2, resp. 3. ročníku bakalářského studia, který je má v návaznosti na historické předměty a Pojmosloví vést formou semináře k pochopení zdrojů a konstitutivních prvků činohry ve smyslu dramatu, resp. dramatu ve smyslu činoherního divadla. Nezbytnost teoretické reflexe stále nejrozšířenějšího a v moderním světě základního divadelního druhu, ze kterého se odvozuje řada příbuzných druhů v jiných médiích, se aktualizuje v situaci eskalujícího všeobecného scénování. Konsekvence tohoto fenoménu, spojené s důsledky současného postavení umění na vše zahrnujícím trhu – nutí činohru v zájmu uchování vlastního možného přínosu a s ním spojeného zájmu potenciálních diváků nově objevovat svůj vlastní prostor. Jde o prostor, který zůstává navzdory snaze normativních poetik nikdy trvale nevymezený nějakými danými hranicemi: je to totiž prostor, který neurčují látkové ani formálně stylové meze, protože je totožný s životní potřebou, ze které drama jako vyjádření a snaha o pochopení dramatu světa a života vzniklo. Tomu odpovídá takový způsob výuky, který vychází z vlastního dramatického citění talentovaných studentů a studentek, u nichž se dožaduje vyjádření odpovídajícího zvolenému studijnímu programu.</p> <p>Výsledky učení: prohloubení znalostí a vědomostí v oblasti scénických umění, zejména dramatu a činoherního divadla, prostřednictvím analýzy a rešerší jejich specifických problémů v těsné návaznosti na předměty ZT i na tvůrčí předměty PZ, jejichž praktickou problematiku reflektuje v širším historickém a teoretickém kontextu.</p> <p>Výuka zahrnuje tyto okruhy pojmů/problémů:</p> <ul style="list-style-type: none">o Dvojí zdroj a způsob scénování (mimus a drama) a jejich vzájemný vztah ve vývoji západní kultury od antiky k osvícenství a od preference knižní kultury k mediálnímu dnešku.o Lyrické, epické a dramatické: jejich specifická a interference v souvislosti s diferenciací vyprávění a předvádění a vývojem jejich „čistých“ i „smíšených“ druhů v divadle i ve filmu.o Dramatické a epické: příběh a fabule jako rozvíjení příběhu, děj a jednání, hrdina a jednající osoba v situaci, jednání a rozhodování, motivace a tematizace, epizace a dramatizace (i ve smyslu formátu).o Dramatické a lyrické: objektivní vyobrazení a subjektivní postoj, antické plastické vyobrazení a židovsko-křesťanský smysl, představování a prožívání, Hilarův požadavek herce lyrika.o Text a obraz: drama a scéna, slyšené a viděné, slovní text a text inscenace; slovní a mimoslovní jednání; slovní text v hierarchii divadelních prostředků; moderní drama jako motivická struktura.o Děj a kompozice: dějové a mimodějové prostředky účinku; prostor a čas; tempo a rytmus; linearita a „mnohohlasost“; zápletková komedie a lyrické drama; problémové drama a dramatická báseň.o Drama a žánrově-stylové řešení: tragédie, komedie a drama v užším smyslu; klasicismus, realismus a romantismus, resp. expresionismus; styl a chronotopos, chronotopos cesty a „okamžiku“.o Drama a jednající osoba: maska a postava; (individuální) charakter a typ, typ a prototyp, resp. archetyp; hrdina a everyman; pevné typy či obory a moderní drama; drama a herec, resp. herectví.o Drama a média: divadelní a filmové drama a divadlo ve filmu a film v divadle; TV drama a televizní seriál, sitcom atd. a vliv divadla na televizi a televize na drama; drama a rozhlas.					

Studijní literatura a studijní pomůcky

Kromě literatury související s příslušnými tematickými okruhy k bakalářské zkoušce z historie a teorie činoherního divadla a k bakalářské zkoušce z činoherní režie a dramaturgie i literatury zadávané a samostatně volené k seminárním pracím je možné vrátit se ke dvěma knihám, prvně dotčeným v předmětu Divadelní percepce, tj. Vojtěchovský, M. / Vostrý, J. *Obraz a příběh*, Praha 2008 a Vostrý, J. *Scénování v době všeobecné scénovanosti*, Praha 2012.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Teorie a praxe jevištního slova 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Teorie jevištní mluvy 1 pro ZS Teorie jevištní mluvy 2 pro LS				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zápočet (ZS) / ústní zkouška (LS) na základě seminární práce.					
Garant předmětu	MgA. Milan Šotek, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	100%				
Vyučující					
MgA. Milan Šotek, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Inovovaný předmět společné výuky 2. ročníku režie-dramaturgie a herectví, který ve formě prosemináře má posluchačům a posluchačkám poskytnout hlubší vhled do problematiky slova na jevišti na té úrovni, kde se teorie a praxe herectví stýká s obecnou poetikou, sémantika s prozodíí a slovní jednání s obecnými principy slovního a slovesného vyjadřování.</p> <p>Vzhledem k všeobecné zanedbanosti péče o kulturu slova ve společnosti i zejména o kultivaci citu pro slovo na úrovni středoškolského vzdělání, je – vedle kultivace hlasového a mluvního projevu – ve 2. ročníku studia činoherního herectví i režie-dramaturgie nezbytné obrátit pozornost studentů a studentek k těm subtilnějším vlastnostem činoherního vyjadřování, které nelze zvládnout bez základních poznatků z poetiky. Ta je tu vyučována zejména z hlediska rozvíjení citu pro slovo a rodný jazyk v tradici výuky na DAMU, jejíž představitelkou byla doc. Jiřina Hůrková. V této tradici jsou (na rozdíl od filologického a literárněvědného pojetí) např. při výuce versologie její specifické elementy rozvíjeny na úrovni, na níž se vztah metra a rytmu studuje v souvislosti s obecnou problematikou jevištního rytmu, slovo se odvozuje z tělesného gesta (od gestus) či stává se gestem a vztah sémantické a prozodické roviny slovního vyjadřování se činí nedílnou součástí studia vztahu racionální a emocionální, diskurzivní a imaginativní, vnější a vnitřní, sdělovací a umělecké, věcné a estetické stránky jevištního projevu.</p> <p>Předmět zahrnuje tyto okruhy pojmů / problémů:</p> <ul style="list-style-type: none">○ Konstativní, resp. narativní a performativní stránka slovního vyjadřování; vyprávění a předvádění (scénování) v denní praxi a ve specifickém scénickém útvaru.○ Literární a orální, psaný text a mluvní projev, jevištní realizace slova jako prostředek pochopení smyslu psaného textu pomocí navrácení slova jeho mluvně tělesnému základu.○ Slovo a obraz, věcné a básnické vyjadřování, literární a jevištní tropy; věcné sdělení a estetické ozvláštnění, understatement a patos.○ Próza a verše, základní versologické pojmy; metrum a rytmus; nejčastěji užívané dramatické veršové útvary; Zich o básnických typech a Mukařovský o motorickém dění v poezii.○ Přízvuk a délka: čeština mezi systémem sylabotónickým a časoměrným? Slovo a prostor v Zeyerově Radúzovi a Mahuleně.○ Význam a výraz: vztah sémantické a prozodické stránky veršovaného i prozaického slovního projevu; slovní sdělení a „hudba slov“.○ Veltruského hypotéza dominance intonace, expirace a tónu.○ Dialog a monolog, individuální výraz a vzájemná komunikace; typy dialogu podle Mukařovského a vývoj dialogu v dramatu.○ Slovní/mluvní stylizace a žánrově stylové zaměření; spisovné a nespisovné vyjadřování; dialektismy, archaismy, vulgarismy.○ Slovní vtip a jeho uplatnění v hospodě, v kabaretu a v dramatu.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

Povinná literatura:

Jak rozumět českému dramatu 19. století. Sborník vybraných statí V. Macury, A. Sticha, J. Frejky, J. Honzla, Studijní texty Ústavu teorie scénické tvorby DAMU 2019

Literatura j jednotlivým tématům:

Aristoteles: Rétorika (v překladu Antonína Kříže), Praha 1999; Divadlo 5/1967 (květen) (číslo věnované národnímu jazyku a jazyku dramatu); Červenka, M. Kapitoly o českém verši, Praha 2006; Gasparov, M. L. Nástin dějin evropského verše, Praha 2010/2012; Hála, B., Sovák, M. Hlas, řeč, sluch, Praha 1962 (6. přepr. vydání); Hrabák, J. Poetika, 2. vyd. 1977; Hrabák, J. Úvod do teorie verše, 1978; Hůrková, J. Česká výslovnostní norma, Praha 1995; Hůrková-Novotná, J., Makovičková, H. Základy jevištní mluvy, 2 svazky, Praha 1986; Jakobson, R. Poetická funkce, Jinočany 1995 (vybrané statí); Lukavský, R. Kultura mluveného slova, Praha 2000; Marcus Fabius Quintilianus. Základy rétoriky, Praha 1985; Mathesius, V. Řeč a sloh, Praha 1966; Mukařovský, J. Kapitoly z české poetiky I.–III., Praha 1948 (vybrané statí, z nichž většina zařazena i v dalších sbornících Mukařovského studií: O rytmu v moderním českém básnictví a o českém volném verši, Dvě studie o dialogu); Mukařovský, J. O motorickém dění v poezii, Praha 1985; Veltruský, J. Drama jako básnické dílo, Brno 1999; Veltruský, J. Zvukové vlastnosti textu a hercův hlasový projev. In (týž) Příspěvky k teorii divadla, Praha 1994: 102–116; Zich, O. O typech básnických (1917/18, 1937). In Kudrnáč, J. (ed.) Česká literární kritika v dotyku se strukturalismem, Brno 2003

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Základy divadelního pojmosloví 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2p/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednáška
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Ústní zkouška na základě písemného testu.					
Garant předmětu	prof. MgA. Jan Vedral, PhD.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	50 %				
Vyučující					
prof. PhDr. Jan Císař, CSc., prof. Mgr. Jaroslav Etlík, prof. MgA. Jan Vedral, PhD., prof. Jaroslav Vostrý					
Stručná anotace předmětu					
Cílem předmětu je seznámit posluchače se základními pojmy divadelní teorie, které jim dovolí reflektovat především vlastní tvorbu a také analyzovat přesněji a poučeněji různé scénické tvary: Divadelní prostor. Představení a scénování (scénický tvar, inscenace). Performance. Divadelní situace, její vznik a funkce. Specifičnost znakového systému divadla. Základní subsystémy divadelního systému (motivačně-řídící, divácký a scénický). Pojmy divadelní sémiotiky (peirceovské typy znaků: ikon, index, symbol) a symptomatická vrstva divadelního jazyka). Pojem divadelního jazyka. Terminologie Zichovy Estetiky dramatického umění. Divadelně-teoretické pojmy českého strukturalismu. Komponenty divadelního díla. Komponenty divadelní tvorby. Divadelní interpretace a neinterpretací divadlo. Mizanscéna. Režie, dramaturgie.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Císař, J. <i>Člověk v situaci</i>, Praha 2016○ Etlík, J. „Termíny k dohodnutí“, in <i>Divadlo a interakce I</i>, Praha 2007○ Lehmann, H.-T, <i>Postdramatické divadlo</i>, Bratislava 2007○ Mukařovský, J. „K pojmosloví československé teorie umění“, (týž) <i>Kapitoly z české poetiky I</i>: 29–40.○ Osolsobě, I. <i>Principia parodica</i>, Praha 2007○ Pavis, P. <i>Divadelní slovník</i>, Praha 1997○ Pavlovský, P. (ed.) <i>Základní pojmy divadla. Teatrologický slovník</i>, Praha 2004○ Pokorný, J. <i>Složky divadelního výrazu</i>, Praha 1946○ Slawinska, I. <i>Divadlo v současném myšlení</i>, Praha 2002○ Vostrý, J. <i>Režie je umění</i>, Praha 2001, 2009 (kap. K některým pojmům)○ Zich, O. <i>Estetika dramatického umění</i>, Praha 1931, 2. vyd. 1987					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Scénická propedeutika 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	4s/T	hod.	48 (ZS) 56 (LS)	kreditů	6. 6
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednáška / seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Praktická cvičení, komisionální klauzury.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. MgA. Jan Burian, Jan Nebeský, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D., MgA. Juraj Deák, doc. Mgr. Milan Schejbal, Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Daria Ullrichová					
Stručná anotace předmětu					
<p>Scénická propedeutika je předmět určený studentům a studentkám režie-dramaturgie a scénografie v 1. ročníku studia těchto profesních oborů. Studenti a studentky se v něm seznamují se základy scénování (scénického rozvíjení) tematizovaného dění ve speciálně budovaném (scénickém) prostoru s jeho (diferencovaným) vztahem ke scénování v současné životní praxi; tzn. že poznávají základy činohry jako uměleckého druhu. Poznávání se děje pomocí individuálních pokusů studentů/tek, kteří/které v rámci těchto pokusů sami/y hrají, a zobecňováním jejich výsledků. V prvním (zimním) semestru jde o rozvíjení jednoduchých případů scénického dění vycházejícího z reálné situace podle vlastní představy studentů/tek, v druhém (letním) semestru o rozvíjení situací ze zvolených dramatických textů. V druhém semestru jde zejména o základy umění mizanscény, tzn. o vztah scénické (režijní a režijně-herecké) fabulace a praktické (tvůrčí) režijně-dramaturgické interpretace psaného textu a o vytváření režijně-scénografické představy jako podnětu k rozvíjení herecké akce. Na konci LS studenti/tky předvedou výsledek v podobě rozvinuté situace z dramatického textu, na kterém se střídavě podílejí jako režiséři/rky, dramaturgové/gyně, scénografové/fky i herci a herečky v modelové situaci ansámblové spolupráce.</p> <p>Výsledky učení: průběžná kultivace talentových předpokladů, rozvíjených prostřednictvím praktických tvůrčích úkolů zaměřených na pochopení, poznávání a porozumění specifickým problémům scénování a základům činohry jako uměleckého druhu.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<p>Při studiu tohoto předmětu je možné čerpat z knihy J. Vostřého <i>Režie je umění</i>, vyd. AMU 2001 a 2009, která vychází také ze zkušeností s výukou tohoto předmětu: jde zejména o část Specifické problémy režie (Cvičení, výklady a rozbor), zahrnující i výklad nejdůležitějších pojmů.</p> <p>Literatura doporučená k jednotlivým cvičením: Braun, K. <i>Divadelní prostor</i>, Praha 2001; Frejka, J. „Smysl scénického návrhu v celku inscenace“, in (týž) <i>Železná doba divadla</i>, Praha 1945; <i>Král Ulbu</i>, rozbor inscenace Divadla na zábradlí v Praze, Praha 1966; <i>Hra o lásce a smrti</i>, rozbor inscenace Městských divadel pražských, Praha 1969</p>					

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	702DAOU1 Anglický jazyk pro odborné účely 1 702DAOU2 Anglický jazyk pro odborné účely 2			
Typ předmětu	Povinný		doporučený ročník / semestr	1. + 2. / sem.
Rozsah studijního předmětu	2s / t	hod.	26 sem	kreditů 3, 3
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Pro 702DAOU 1: úspěšně absolvovaný vstupní test Pro 702DAOU 2: úspěšně absolvovaný předmět 702DAOU 1			
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška		Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta				
702DAOU1: Závěrečný test + průběžný písemný úkol + docházka 702DAOU2: Závěrečná zkouška (písemná + ústní část) + průběžný písemný úkol + docházka				
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Mgr. Klára Bicanová, Ph.D.; PhDr. Zdeněk Král; PhDr. Štěpánka Párová; PhDr. Marie Šrámková				
Stručná anotace předmětu				
<u>702DAOU1 Anglický jazyk pro odborné účely 1</u>				
Cíle předmětu: Cílem předmětu je upevnění a rozvinutí jazykových kompetencí (receptivních i produktivních) na základě osvojení odborně zaměřené slovní zásoby, četby a porozumění textů ze základních oblastí divadla a dramatické tvorby. Po absolvování předmětu by studenti měli být schopni:				
<ul style="list-style-type: none">• porozumět hlavním myšlenkám textů, vztahujícím se k základním odvětvím divadelní tvorby a v nich se vyskytující odborné terminologii,• vést na tato témata jednoduchý dialog,• aktivně komunikovat na úrovni B1 v rozsahu gramatických okruhů stanovených předmětem.				
Předmět je na úrovni B1 / B1+ dle SERR.				
Témata výuky:				
1. Introduction – Studying at university, What is Theatre - Present simple and continuous, non-action verbs, frequency adverbs				
2. Studying at DAMU – expectations and plans - Present perfect simple x past simple, present perfect continuous, time expressions				
3. Visual and Performing Arts - Comparatives, superlatives of adjectives and adverbs				
4. Theatre Production - Past simple, past continuous, past perfect, used to				
5. Actor - Anybody, nobody, everybody, none, neither of				
6. Director - Future forms – will, going to, present continuous				
7. Dramaturg - Countable and uncountable nouns, quantifiers				
8. Theatre Designer - Articles				
9. Theatre Space - Passive				
10. Theatre Genres - Phrasal verbs: separable x inseparable				
11. Puppet Theatre - Prepositions, words with get				
12. Music Theatre - Can, could, be able to, be allowed to, be supposed to				
13. Elements of Drama 1 - Make X Do, Expressing purpose				
<u>702DAOU2 Anglický jazyk pro odborné účely 2</u>				
Cíle předmětu: Předmět navazuje na 702DAOU1 v procvičování receptivních a produktivních jazykových kompetencí s cílem seznámit studenty s vybranými oblastmi, které s divadlem souvisí				
Po absolvování předmětu by studenti měli být schopni:				
<ul style="list-style-type: none">• komunikovat v anglickém jazyce o odborně zaměřených tématech souvisejících s probíranými texty a pojmy na středně pokročilé úrovni,• prokázat znalost gramatických oblastí v rozsahu předmětu a aktivně je používat.				

Předmět je na úrovni B1 / B1+ dle SERR.

Témata výuky:

1. Elements of Drama 2: Setting & Symbolism - Zero, 1st conditional, future time clauses
2. Approaches to Dramatic Acting: Public speaking - Verb patterns followed by gerund and infinitive
3. Theatre and Visual Storytelling - Word formation – prefixes, suffixes, word families
4. Learning Language through theatre - Relative clauses
5. Talent vs Hard Work: Is one more important than the other? - 2nd conditional
6. Theatre and Literature - Have / get something done, adjectives -ed x -ing
7. Theatre and Improvisation - Expressing wish
8. W. Shakespeare 1: Macbeth - Linking words 1: although, even though, despite, in spite of, however
9. W. Shakespeare 2: Much Ado about Nothing - Modals of deduction: may, might, can't, must
10. W. Shakespeare 3: Hamlet - Tag questions, reflexive pronouns
11. Absurd Theatre – Samuel Beckett: Waiting for Godot - Reported speech
12. In-year-face Theatre – Sarah Kane: Blasted - Linking words 2: either, or, instead (of), even Creating Writing for Theatre: Writing a scene, Quantifiers

Studijní literatura a studijní pomůcky

Online studijní opora ve formě e-learningového kurzu obou předmětů na platformě Moodle AMU

B-III – Charakteristika studijního předmětu				
Název studijního předmětu	Divadelní percepce 1 a 2			
Typ předmětu	Povinný		doporučený ročník / semestr	1 / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s /t	Hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů 1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence				
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška		Forma výuky	seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta				
Písemná práce; reflexe na probraná témata.				
Garant předmětu				
Zapojení garanta do výuky předmětu				
Vyučující				
Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D., Ph.D.; Daniel Příbyl; MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová				
Stručná anotace předmětu				
Předmět soustředěný na základní problematiku vnímání uměleckého díla. Pojmenovávání jednotlivých elementů scénického díla a jejich rozpoznávání v konkrétní inscenaci má posluchače naučit vnímat a analyzovat základní elementy struktury divadelního díla na základě popisů a rozborů zhlédnutých představení i jednotlivých hereckých výkonů. V rámci předmětu se věnuje pozornost předpokladům realizace jevištního díla: náhled do historie je zde konfrontovaný s možnostmi a problémy současné praxe. Předmět rozvíjí vnímání studentek a studentů z roviny divácké na rovinu odbornou pomocí seznámení s obsahem elementárních pojmů, jako např. inscenace vs. představení, obraz a příběh, médium a umění, divadlo a technická média, scéničnost a scénovanost atd. a s alternativními variantami vzniku díla vzhledem k příslušným podmínkám zahrnujícím současný kulturní (mediální) kontext.				
Studijní literatura a studijní pomůcky				
Předlohy zhlédnutých divadelních představení (texty her), videozáznamy domácích i zahraničních inscenací podle výběru pedagoga. Doporučená literatura: Bernard, J. / Kopecký J. <i>Co je divadlo</i> , Praha 1985 Sílová, Z. / Vostrý, J. <i>Je dnes ještě možné herecké umění?</i> , Praha 2009 Vojtěchovský, M. / Vostrý, J. <i>Obraz a příběh</i> , Praha 2008 Vostrý, J. <i>Scénování v době všeobecné scénovanosti</i> , Praha 2012				

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Divadelní prostor 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kredity	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Test.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. Jan Dušek, MgA. Martin Černý					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět určený posluchačům režie a dramaturgie je uvádí do problematiky scénografie. Seznamuje je se základními typy divadelního prostoru, s řešením vztahu jeviště a hlediště v různých divadelních kulturách a historických obdobích. Informuje je o současných variantách řešení divadelního prostoru. Učí je spolupracovat se scénografem a přemýšlet o dramatickém textu z hlediska dramatického prostoru a jeho scénického řešení. Obsahuje následující tematické okruhy:</p> <ul style="list-style-type: none">○ Specifikace a typologie prostoru.○ Mizanscéna a půdorys.○ Použití a možnosti specifických materiálů na jevišti.○ Inspirační zdroje, základy svícení.○ Režijně – scénografická koncepce vybraného dramatického textu.○ Scénografické gesto.○ Trendy a možnosti současné scénografie.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Braun, K. <i>Divadelní prostor</i>, Praha 2001○ Kotte, A. <i>Divadelní věda. Úvod</i>, Praha 2010 (kap. 2.2 Prostor – lokální akcentace): 43–53○ Bablet, D. <i>Les Révolutions scéniques du XX siècle</i>, Paris 1975 [v knihovně DAMU polský překlad s přísl. ilustracemi a český překlad vybraných pasáží v čas. <i>Scénografie</i> 2, 1976]○ Frejka, J. „Smysl scénického návrhu v celku inscenace“, in (týž) <i>Železná doba divadla</i>, Praha 1945					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Herecká propedeutika 1 a 2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	II. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	2s / týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Otevřená hodina prezentující semestrální penzum prakticky dotčených témat pro okruh spolupracujících pedagogů a studentů souběžného ročníku Bc. programu režie-dramaturgie činoherního divadla.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Jan Nebeský; prof. MgA. Burian; MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu, vyučovaného společně pro studenty programu Režie-dramaturgie činoherního divadla a programu Herectví činoherního divadla, je praktické tvůrčí, takřkajíc „na vlastním těle“ poznání základů herecké tvorby, její specifčnosti, prvků psychologických, antropologických a sociálních. Důležitou částí jsou praktická cvičení, která absolvují studenti režie-dramaturgie společně se studenty herectví a při nichž se pokoušejí vytvářet etudy a interpretovat dramatické situace. Každé cvičení pak společně reflektují a spojují poznatky praktické s vývody teoretickými. Součástí výuky jsou písemná zpracování zadaných témat, týkajících se problematiky herecké tvorby.</p> <p>Cílem předmětu je společně s posluchači a posluchačkami herectví 1. ročníku zkoumat oblasti, které předcházejí samotné herecké tvorbě a na které se z pochopitelných důvodů v předmětech PZ (Herecká a Scénická tvorba) nedostává tolik času, resp. nejsou předmětem výuky těchto seminářů ze samotné podstaty. Ve výsledku pak metoda pokládání otázek, které vedou k individuálnímu i obecnému vymezení herectví jako samostatného umění, slouží ke kultivaci a orientaci ve specifických problémech profesního oboru: Z čeho se vlastně samostatná herecká práce skládá? Co je hercovým úkolem na zkoušce? Co je součástí jeho vlastní práce mimo zkoušku a čím je tato práce (ne)závislá na dalších spolutvůrcích, jako je režisér a dramaturg?</p> <p>Okruhy probírané látky</p> <p>Herecká propedeutika I: 1) Úvod do problematiky, pojmosloví, stylové proměny herectví v různých historických etapách a moderní herecké školy; 2) talentové předpoklady herectví: talentové, múzické, psychické, somatické a možnosti jejich rozvíjení; 3) etika hereckého povolání; 4) tvůrčí osobnostní přístup (hledání tvůrčího „já“, rozdíl „self“ a „ego“)</p> <p>Herecká propedeutika II: 1) „Já“ („self“) v zadaných okolnostech; 2) „já“ („self“) jako někdo jiný (herec a dramatická postava, Stanislavského a Zichovy principy „přetělesnění“ a „předuševnění“); 3) vnitřní a vnější technika hereckého projevu; 4) herec a herecké téma.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
<ul style="list-style-type: none">o Brook, P. <i>Prázdný prostor</i>, Praha 1988.o Čechov, M. <i>Hercova cesta / O herecké technice</i>, Praha 2017.o Diderot, D. <i>Herecký paradox</i>, Praha 1997.o Donnellan, D. <i>Herec a jeho cíl</i>, Praha 1997.o Hyvnar, J. <i>Herec v moderním divadle</i>, Praha 2012.o Jouvet, L. <i>Nepřetělený herec</i>, Praha 1967.o Motokijo, Z. <i>Poučení hercům</i>, Praha 2016.o Pácl, Š. <i>Slovo v prostoru</i>, Praha 2015.o Stanislavskij, K. S. <i>Moje výchova k herectví I</i>, Praha 1946.						

- Stanislavskij, K. S. *Moje výchova k herectví II*, Praha 1954.
- Stanislavskij, K. S. *Můj život v umění*, Praha 1983.
- Tairov, A. *Odpoutané divadlo*, Praha 2005.
- Vostrý, J. *O hercích a herectví*, Praha 2014.
- Vostrý, J. *Předpoklady hereckého projevu*, Praha 1991.
- Vostrý, J. *Stanislavského objev herecké kreativity a jeho sociokulturní souvislosti*, Praha 2018.
- Zich, O. *Estetika dramatického umění*, Praha 1987.

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Herecká tvorba 1 a 2					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		II. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2c / týd	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence						
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	Seminář, cvičení	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Aktivní účast a tvůrčí způsob zapojení.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová; Mgr. Martin Františák; Mgr. Michal Dočekal; MgA. Ondřej Vetchý; Mgr. Tomáš Pavelka; MgA. Miroslava Pleštilová; Ladislav Mrkvička; doc. MgA. Tomáš Töpfer; MgA. Martina Preissová					
Stručná anotace předmětu						
<p>Studenti programu režie-dramaturgie činoherního divadla se aktivně a prakticky účastní hodin Herecké tvorby se souběžným ročníkem programu Herectví činoherního divadla; zde mají příležitost pochopit principy hereckého umění (především co se týká samostatné herecké práce a tvorbu postavy), získat tvůrčí podněty pro herecké rozvíjení a rozehrávání dramatické situace. Posluchači oboru režie a dramaturgie se předmětu, jehož jádrem je spolupráce pedagoga herectví se studenty herectví, jednak při přípravě studijních úkolů – dramaturgická úprava vybraných dialogů z dramatické literatury, jednak přímým zapojením do hereckých cvičení. Toto zapojení do herecké práce umožňuje posluchačům získat elementární hereckou praktickou zkušenost pod vedením pedagoga herectví. Posluchači tak navazují na zkušenosti z předmětu Scénická propedeutika.</p> <p>Cílem předmětu je navázání tvůrčí spolupráce oborů režii, dramaturgií a herectví pro další společné studijní úkoly, především v předmětu Scénická tvorba.</p> <p>Seminární práce se zaměřují na proces osvojování si a rozvíjení tvůrčího přístupu a vývoj osobnosti herce.</p> <p>Herecká tvorba 1: Rozvíjení talentových, psychických, somatických a múzických předpokladů pro hereckou tvorbu. Rozvíjení fantazie, hravosti a tvořivosti. Přirozenost (autenticita) v každodenním životě v kontrastu s jevištní hereckou přirozeností (autenticitou). Základy jednání v dramatické situaci. Vybrané dialogy z dramatické literatury zadává pedagog podle aktuálních potřeb studentů.</p> <p>Herecká tvorba 2: Rozvíjení a rozehrávání dramatické situace a jednání v prostoru. Využití zkušeností s principy mizanscény získané v předmětu Scénická propedeutika. Vybrané dialogy z dramatické literatury zadává pedagog podle aktuálních potřeb studentů.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
Literatura se zadává v souvislosti s konkrétními úkoly.						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Historie, teorie a praxe české divadelní kritiky 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný		doporučený ročník / semestr		III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	2, 2
Prerevizity, korekvizity, ekvivalence	Divadlo v historii české kultury 1 Divadlo v historii české kultury 2				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)		Forma výuky		Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné seminární práce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Jana Cindlerová, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem inovovaného předmětu je vést studenty režie a dramaturgie KČD k hlubšímu pochopení vztahu divadla a diváků v kontextu dobové společenské mentality na hranici obecně kulturní a odborně divadelní reflexe. Ve výsledku jde o sledování vývoje této reflexe nikoli v rámci úzce akademického (či pseudoakademického) oddělování kritiky a dramaturgie, ale o takové pojetí obou disciplín, které odpovídá reálné situaci a které by bylo adekvátní jak reálnému vztahu divadla a jeho diváků, tak vztahu tvorby a reflexe v divadelní praxi, v níž se jednotlivé profese (režisér – dramaturg – kritik) prolínají, jak ostatně dokládají konkrétní příklady. Předmět je významný i pro studium historie i současné praxe a perspektiv české činohry na úrovni, na které se studium historického materiálu stává součástí (o příslušné znalosti opřené!) sebeidentifikace talentu a rozvíjení jeho různých stránek.</p>					
Zimní semestr					
<ol style="list-style-type: none">1. Kritický spor o Máchův <i>Máj</i> a dvojí pojetí činoherní dramaturgie od obrozeneckých dob k dnešní reflexi i formám diferenciací mezi „objektivně“ a „subjektivně“ romantickým, angažovaným, resp. dokumentárním či politickým, a „básnickým“, resp. „čistě uměleckým“ i event. subversivním divadlem; Mácha a Tyl, Mácha a avantgarda2. Český criticismus se základem u Dobrovského (kritika kultu Jana Nepomuckého) od Havlíčka k Masarykovi a česká činoherní kritika od Nerudy k Vodákovi3. 3.Nerudova divadelní kritika jako pražská obdoba Lessingovy <i>Hamburské dramaturgie</i>: kritika jako teoretická, resp. programová dramaturgie v jejím bezprostředním vztahu k aktuální praxi; díla a tendence4. 4.Vodákovo pojetí dramatického umění jako umění inscenačního se základem v herectví reflektovaném na hranici specifického scénování a scénování české společnosti5. 5.Kritik Václav Tille a režisér František Zavřel: Normativní a programová kritika, normy a módy nebo tendence, kritika jako programová dramaturgie					
Letní semestr					
<ol style="list-style-type: none">6. K. H. Hilar a jeho cesta od kritiky k dramaturgii a režii: hranice kritiky a dramaturgie jako hranice reflexe a sebereflexe a další příklady vztahu kritiky a praktické dramaturgie, resp. profesionální tvorby ve vývoji představitelů české činohry; Hilar a Václav Vydra; Hilar a Šalda a Šaldův poměr k divadlu7. Typologie, resp. genologie kritiky a její diferenciací v období 1. republiky: Jindřich Vodák, Otokar Fischer, A. M. Píša a další; František Götz jako dramaturg, teoretik a kritik, O. Fischer jako kritik, historik, dramaturg a šéf činohry8. Frejkova a Burianova dramaturgie jako kritika a Honzlova jako programová estetika či poetika, akademická teatrologie a ideologie9. Kritika a ideologie: od avantgardní k socialisticko-realistické dramaturgii, od kritiky k sebekritice10. Kritika a dramaturgie cestou k 60. letům a v 60. letech u nás i ve světě a vývoj vzájemného vztahu kritiky a dramaturgie (či opačně) od tzv. normalizace k polistopadovému otevření světu i módám dneška					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

Ze seznamů literatury k jednotlivým tématům s širším záběrem doporučuje pedagog ke studiu posluchačů a posluchaček *přísně vybrané* (a počtem i rozsahem *zvládnutelné*) položky zejména knižních vydání souborů kritik (Neruda, Mrštík, Tille, Vodák, Fischer, Píša, Grossman atd.) podle jejich zaměření, doposud získané vědomostní báze a zájmu o možná dílčí témata ke společnému i individuálnímu využití. V rámci edice Studijních textů Ústavu teorie scénické tvorby, která se přímo vztahuje k rozvíjení předmětu, zatím vyšlo: *Jindřich Vodák k historii českého divadla*, Praha 2017; Tille, V. *Divadelní vzpomínky*, Praha 2018 a *Jak rozumět českému dramatu 19. století* (v tisku).

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Jevištní pohyb 1–2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2c/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	cvičení
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Praktické předvedení ovládání technik pohybu a výkon při klauzurní zkoušce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
MgA. Blanka Burianová; doc. MgA. Martin Páček					
Stručná anotace předmětu					
<p>V tomto předmětu se mají společně studenti a studentky režie-dramaturgie a herectví seznámit se základními pojmy jako jsou: koncept vlastního těla, vztah těla a prostoru, partnerská spolupráce. Dochází k osvojení si základů práce s konkrétní i imaginární rekvizitou a maskou a k pochopení fyzického jednání v žánru včetně klauniády. Cvičení, která v rámci předmětu sami konají, mají zkoumat zákonitosti práce herce v prostoru i ve skupině a fungování skupiny v prostoru vč. jeho geometrického rozdělení: kruh, půlkruh, řada, zástup diagonála atd.</p> <p>Předmět rozvíjí prostorové a tempo rytmické cítění a učí uvědomit si vnitřní koncept vlastního těla. Jednotlivá cvičení pomáhají rozvíjet pohybové myšlení a nonverbální komunikaci, ale podporují také samostatnou tvůrčí aktivitu, fantazii a týmovou spolupráci.</p> <p>Předmět tak zásadně přispívá k pochopení zákonitostí jevištní prezentace.</p> <p>U předmětů vyučovaných v sekvenční řadě je obtížné formulovat stejný program pro každý ročník, neboť program je pro každý ročník individuální. V závislosti na podobě a struktuře talentů a osobností – studentů i pedagogů – v jednotlivých ročnících. Jde tedy zejména o to, dosáhnout v delším cyklu společně sdílených komplexních standardů. Program jednotlivých semestrů je stanoven v diskusi pedagogů ročníků i v debatě vedení katedry a je garantován vedoucím ročníku a vedoucími kabinetů. Studenti zároveň zvládají určité potřebné profesionální dovednosti a znalosti. Jde například o schopnost autentické existence (opravdového bytí) v uměle vytvořených podmínkách, o cílenou orientaci na vnímatele, o rozehrávání dramatické situace v rozdílných žánrových polohách, o zvládnutí vnějškově pravděpodobného jednání, o základní převtělení, o předvádění, o jednání prostřednictvím umělecky stylizovaném textu, o jednání v anti iluzivním a iluzivním divadle, o různou hierarchizaci hereckých vyjadřovacích prostředků apod. Posloupnost těchto témat je principiálně určována rozdílně v jednotlivých ročnících. Úkoly jsou studentům na začátku akademického roku v ročníkových kurzech dostatečně definovány a jejich plnění je na konci každého semestru i akademického roku kolektivně i individuálně vyhodnocováno. Při výuce je totiž nutno krom dovedností, schopností a znalostí také dbát ve stejné míře o individuální osobnostní rozvoj jak budoucích herců, tak režisérů a dramaturgů. S využitím nejen divadelních, ale i psychologických, psychosomatických a terapeutických přístupů.</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

- Kröschlová, E. *Jevištní pohyb*, Divadelní fakulta AMU, Praha 2003
- Kröschlová, E. *Ladění*, Praha 2003
- Kulka, J. *Psychologie pro herce* SPN, Praha 1985.
- Payneová, H., *Kreativní pohyb a tanec*, Praha 1999
- Vávra, V. *Mluvíme beze slov*, Praha 1960
- Vostrý, J. *Předpoklady herectví*, Praha 1990
- Kyliánova nadace: Videozáznamy představení předních umělců, kteří propojují herectví s pohybem či tancem

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Oborová praxe				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	Volitelný
Rozsah studijního předmětu	40h /sem	hod.	40	kreditů	2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	praxe
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Spolupráce na přípravě inscenace s profesionálním dramaturgem a režisérem, přítomnost na zkouškách a představeních.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; Jan Nebeský; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. MgA. Jan Burian; prof. PhDr. Daria Ullrichová					
Stručná anotace předmětu					
Zajištěná stáž v profesionálním divadle pod vedením zkušeného režiséra a dramaturga, nejlépe v souladu s časovým harmonogramem připravované inscenace.					
Oborová praxe je určena k získání praktických zkušeností studentky či studenta programu režie-dramaturgie při vzniku divadelní inscenace v podmínkách profesionálního divadla.					
Student je zpravidla jako asistent režie nebo lektor dramaturgie zařazen na krátkodobou stáž v profesionálním divadle.					
Seznámí se s konkrétní praxí, nejen po stránce umělecké, ale i provozně technické. Účastní se všech zkoušek, aktivně se podílí na přípravě konkrétní inscenace. Seznamuje se s nejrůznějšími profesemi a složkami, které se podílejí na vzniku inscenace. Doporučuje se, aby stáž byla zvolena u inscenace z oblasti činoherního divadla, nejlépe v divadle se stálým souborem.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Konkrétní dramatický text a veškerá doprovodná literatura.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Percepce zahraničních tendencí v současné evropské činohře / Perception of foreign tendencies in contemporary European drama				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	volitelný
Rozsah studijního předmětu	20s/S	hod.	20	kredity	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	Účast nejen na jednotlivých seminářích, ale také na zahraničních výjezdech, workshopech a přednáškách zahraničních tvůrců, reflektovaných formou seminární práce.				
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Přednášky /Semináře /Workshopy
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné analýzy, reflexe, rešerše v AJ.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
Mgr. Jitka Goriaux Pelechová, Ph.D., doc. MgA: Jakub Korčák, MgA. Štěpán Pácl, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět seznamuje studenty režie, dramaturgie a herectví prakticky i teoreticky se současnými režijními a hereckými tendencemi v evropské činohře mimo oblast České republiky. Výuka probíhá v anglickém jazyce jak teoreticky (rozběr záznamů zahraničních inscenací především z Velké Británie, Francie, Německa a Rakouska), tak prakticky: na zahraničních výjezdech do center evropské činohry (pařížská Comédie Française, německá divadla Deutsches Theater a Berliner Ensemble, vídeňský Burgtheater). Vedle pravidelné výuky je součástí semináře bloková výuka s externími zahraničními pedagogy formou workshopů a přednášek.</p> <p>Předmět rozšiřuje tvůrčí rozhled posluchačů na základě podrobných analýz zhlédnutých zahraničních inscenací (na záznamu či během zahraničního výjezdu), umožňuje začlenit poznatky do kontextu vývoje tendencí v české činohře a do kontextu vlastní umělecké praxe a seznámit se praktickým způsobem s tvůrčími metodami evropských režisérů, dramaturgů a herců.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Recenze a odborné studie věnované jednotlivým fenoménům, doprovodné obrazové, textové a audiovizuální dokumenty (záznamy, fotografický materiál, programové dokumenty).					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Podoby herectví 1 a 2 ZT				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	3s/T	hod.	36 (ZS) 42 (LS)	kreditů	2, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zkouška			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zkouška na základě písemných seminárních prací.					
Garant předmětu	prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	100%				
Vyučující					
prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>V návaznosti na hlavní předměty Herecká tvorba a Scénická tvorba i na přednáškový cyklus Divadlo v historii západní kultury mají studentky a studenti v semináři Podoby herectví příležitost vnímat, poznávat a reflektovat problémy studovaného oboru při seznamování s konkrétní podobou jednotlivých hereckých stylů a způsobů vytváření herecké postavy na příkladu zaznamenaných projevů velkých českých i světových hereckých osobností, které jsou předmětem jejich individuálních (písemných) i společných analýz.</p> <p>Zatímco studenti a studentky herectví konfrontují zhlédnuté herecké projevy s vlastními zkušenostmi v anketě zaměřené na psychologii herecké tvorby, studenti a studentky režie-dramaturgie třebí při jejich reflexi svou schopnost identifikace jednotlivých stránek a elementů herectví, kterou rozvíjejí – stejně jako studenti a studentky herectví – studiem příslušné literatury (odborné studie, monografie, memoáry).</p> <p>Od samotného počátku své „praxe“ a s postupujícími zkušenostmi jsou tak studenti a studentky vedeni / y k soustavné analýze a hlubší reflexi otázek herecké tvorby dvojím způsobem: skrze seberefexi (anketa zaměřená na psychologii herecké tvorby) a skrze rozbor „historických příkladů“, srovnávaných se současnou podobou a úrovní herectví. Konfrontace vlastních zkušeností se „vzory“ – tj. významnými představiteli jednotlivých tvůrčích stylů a tendencí – umožňuje pohled na hereckou práci takřkajíc z obou stran: „zvenčí“ skrze pozorování, popis a analýzu tvůrčích postupů toho druhého, a „zevnitř“ při pokusech zmapovat a pojmenovat problémy, s nimiž se studenti setkávají při vlastních tvůrčích pokusech včetně tvorby inscenace. Osobní konfese přesahující věcné postřehy a poznatky jsou směřovány k analýze obecnějších problémů: tvůrčích prostředků herce, profesionálních vztahů mezi hereckými partnery, vztahu herec-text (předloha), herec-režisér, dramatická osoba-herecká postava i místo postavy ve scénickém celku a jednotlivých prvků tvořících postavu v motivické struktuře díla.</p> <p>Výsledky učení: Pochopení a porozumění tvůrčímu procesu vytváření herecké postavy prostřednictvím empatie a pozorování, reflexe, popisu a analýzy jednotlivých fenoménů i vlastní sebereflexe.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Zhlédnuté divadelní inscenace, vybrané filmy, televizní a jiné video – či audiozáznamy.					
Dokumentační materiál k jednotlivým dílům včetně fotografického, dobové odborné reflexe i osobní záznamy tvůrců (vzpomínky, deníky, interview)					
Základní odborná literatura k tématu dramatické a komediální herectví:					
<ul style="list-style-type: none">Čechov, M. <i>Hercova cesta / O herecké technice</i>, Praha 2017;Lukavský, R. <i>Být nebo nebyt. Monology o herectví</i>, Praha 1985Vostrý, J. <i>O hercích a herectví</i>, druhé, rozšířené vydání, Praha 2014 (vybrané kapitoly)Vostrý, J. / Sílová, Z. <i>Je dnes ještě možné herecké umění? (Příspěvek ke scénologii herectví)</i>, Praha 2008 (vybrané kapitoly)Zich, O. <i>Estetika dramatického umění</i>, Praha 1987: 89–131 (V. Dramatická osoba. Tvorba hercova)					
Herecké monografie a memoáry:					
Brunelin, A. <i>Gabin</i> , Praha 1995; Delluc, L. <i>Chaplin</i> , Praha 1924; Eliot, Marc: <i>Americký rebel: život Clinta Eastwooda</i> , České Budějovice 2013; Fabianová, Vlasta: <i>Jsem to já?</i> , Praha 1993; Chaplin, Ch. <i>Můj životopis</i> , Praha 1967, 2000; Olivier, L. <i>Hercova zpověď</i> , Praha 1982; Pešek, L. <i>Tvář bez masky</i> , Praha 1977, 1998; Scheinpflugová, O. <i>Byla jsem na světě</i> , Praha 1994 (druhé, úplné vydání); Valtrová, M. <i>Kronika rodu Hrušínských</i> , Praha 1994; Vlasta Burian (téma): např. Král, A. /					

Král, P. *Vlasta Burian*, Praha 1967; Longen, E. A. *Král komiků*, několik vydání; Vostrý, J. Petr Čepek. *Talent a osud*, Praha 1996; Vostrý, J. Zdeněk Štěpánek. *Herec a dějiny*, Praha 1997; Werich, J. „Klauni“, in: *Úsměv Klauna*, Praha 1984 a další vydání atd.

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Překladatelský seminář				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	CJ 1, 2				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS). Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Seminární práce.					
Garant předmětu	MgA. Jitka Goriaux Pelechová Ph.D.				
Zapojení garanta do výuky předmětu	30%				
Vyučující					
Ladislav Šenkyřík					
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem semináře je seznámit posluchače programů režie-dramaturgie se základními principy divadelního překladu (teoreticky i v praxi) a s historickým základem (významná období a osobnosti české překladatelské tvorby).</p> <p>Nedílnou součástí praktické části semináře je srovnávání existujících překladů a samozřejmě vlastní – společné či individuální – překladatelské pokusy.</p> <p>Seminář uvádí posluchače do problematiky překladu dramatického textu jakožto autonomní tvůrčí činnosti; na jedné straně se snaží posilovat jejich vlastní jazykovou tvořivost a samozřejmě i cit pro potřeby jevištního provedení textu, na straně druhé je vede k účtě vůči předloze a k hledání adekvátních stylových rovin ve vztahu k originálu.</p> <p>Témata semináře se dají shrnout do těchto okruhů:</p> <ul style="list-style-type: none">○ Teoretické aspekty:○ Teorie překladu a překladatelská praxe.○ Čeština jako cílový jazyk ve vztahu k jazykům výchozím.○ Specifičnost divadelního překladu.○ Slovní jednání a jazyková stylizace.○ Problematika překladu verše a překládání z odlišných veršových systémů.○ Praktická část:○ Srovnávání existujících českých překladů jedné předlohy (próza, rytmizovaná próza, verš).○ Práce na vlastních překladech.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<p>V rámci semináře se pracuje jednak s různými českými překlady stejné předlohy, které jsou mezi sebou porovnávány, a dále s originály divadelních her (v anglickém či francouzském jazyce). Tyto texty jsou vybírány podle jazykové vybavenosti posluchačů.</p> <p>Literatura:</p> <ul style="list-style-type: none">○ Hečko, B. <i>Dobrodružství překladu</i>, Praha, 2000○ Hrala, M. (ed.) <i>Kapitoly z dějin českého překladu</i>, Praha, 2002○ Hrdlička, M. <i>Literární překlad a komunikace</i>, Praha, 2003○ Krijtová, O. <i>Pozvání k překladatelské praxi (Kapitoly o překládání beletrie)</i>, Praha, 1996○ Kufnerová Z. / Milena Poláčková (ed.) <i>Překládání a čeština</i>, Jinočany, 1994○ Levý, J. <i>České teorie překladu</i> (1957), Praha, 1996 (I. Vývoj překladatelských teorií a metod v české literatuře, II. Sborník zásadních studií o překladu)○ Levý, J. <i>Umění překladu</i> (1963), Praha, 1998○ Mounin, G. <i>Teoretické problémy překladu</i>, Praha, 1992○ Vilikovský, J. <i>Překlad jako tvorba</i>, Praha, 2002					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Přípravný kurz				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS
Rozsah studijního předmětu	20s / T	hod.	20	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	Petr Pachl; Mgr. Jiří Fiřt; Mgr. Sabina Fiřtová				
Stručná anotace předmětu					
Kurz je zaměřen na vzájemné poznání pedagogů a studentů nastupujícího 1. ročníku KČD a KALD. Rámcový program předpokládá třídní pobyt na Zlaté Koruně (pohybová a hlasová cvičení)					
Náplní kurzu je krátký pobyt v UVS Poněšice, sjetí úseku Vltavy z Vyššího Brodu do Boršova a práce s pedagogy hlavního oboru, pohybové a hlasové výchovy v klášteře na Zlaté Koruně.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Psychologie 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s / T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Vědomostní test.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. PhDr. Jiří Šípek, CSc., Ph.D.					
Stručná anotace předmětu					
<p>Seminář je zaměřený na psychologické souvislosti tvůrčí osobnosti, resp. umělce (především z oblasti dramatického umění). Diskutovány jsou osobnostní tvůrčí předpoklady, způsoby tvorby z psychologického hlediska, ale i mentálně hygienické ohledy a s tím související rizika umělecké profese. Dalším předmětem reflexe je vnímání a prožívání umění (divákem, posluchačem apod.). Celé téma je také možné dělit do několika navazujících kapitol (emoce, empatie, psychologická distance apod.). Diskuse v semináři se opírá o dílo našich předních umělců a teoretiků (např. K. H. Hilara, J. Frejky, J. Votrého, J. Císaře).</p> <p>Všechny psychosomatické předměty rozpracovávají nonverbální techniky, které se postupně zapojují do herecké tvorby. Výuka v jednotlivých akademických rocích je organizována tak, že v 1. semestru je kladen vyšší důraz na techniky zvládnutí pohybových prvků, které jsou poté ve 2. semestru zapracovávány do tvůrčích hereckých cvičení. Příprava těchto cvičení pro zkoušku vyžaduje logicky větší podíl domácí přípravy. Psychosomatické disciplíny obecně jsou také návodem pro studenty, jak mají a musí i mimo výuku pracovat na své technice. Tj. také správně cvičit trénovat mluvit a postupně ovládat celé tělo ve správném propojení s psychikou. U jevištního pohybu je mimochodem doma několikanásobně více práce, než v hodinách.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Šípek, J. <i>Psychologické souvislosti scénické tvorby</i>, Praha 2010○ Drápela, V. J. <i>Přehled teorií osobnosti</i>, Praha 1997○ Elkins J. <i>Proč lidé pláčou před obrazy</i>, Praha 2007○ Freud, S. <i>Nová řada přednášek k úvodu do psychoanalýzy</i>, Praha 1997○ Jung, C. G. <i>Sto dopisů</i>, Praha 1996○ Křivohlavý, J. <i>Pozitivní psychologie</i>, Praha 2004○ Kulka, J. <i>Psychologie umění</i>, Praha 2008○ Plháková, A. <i>Dějiny psychologie</i>, Praha 2006○ Říčan, P. <i>Psychologie osobnosti</i>, Praha 2007○ Sayersová J. <i>Matky psychoanalýzy</i>, Praha 1999○ Stevens, A. <i>Jung</i>, Praha 1996○ Vygotskij, L. S. <i>Psychologie umění</i>, Praha 1968					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Ročníkový kurz KČD 1				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník/semestr	II. / ZS
Rozsah studijního předmětu	16s/sem	hod.	16	kreditů	1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast a zvládnutí přidělených úkolů.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil				
Stručná anotace předmětu					
<p>Cílem předmětu je hlubší možnost poznání studentů a pedagogů na několikadenním soustředění. Pedagogové hlavních oborů seznámí studenty během ročníkového kursu s tématy výuky, která budou probírána během akademického roku, s cíli, kterých má být dosaženo, postupem práce a způsobem jeho vyhodnocení. Součástí kurzu je prostor pro diskuse a praktická cvičení zaměřená na rozvíjení talentových předpokladů hereckého projevu.</p> <p>Pedagogové seznamují studenty: 1) S tématy výuky v akademickém roce; 2) s metodickými přístupy; 3) s kritérii hodnocení uměleckých výstupů; 4) s principy samostatné a kolektivní tvůrčí práci a rozvíjení herectví jako umění.</p> <p>Kurz se koná ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
Povinná literatura je zadávána pedagogy hlavních předmětů podle potřeb zvolených tematických okruhů.					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Ročníkový kurz KČD 2, 3 a 4					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		I. / LS II. / LS III. /LS
Rozsah studijního předmětu	16s/sem	hod.	16	kreditů	1, 1, 1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-					
Způsob ověření studijních výsledků	zápočet			Forma výuky	semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Aktivní účast a zvládnutí přidělených úkolů.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující	doc. Mgr. Milan Schejbal; prof. MgA. Zuzana Sílová, Ph.D.; Ladislav Mrkvička; MgA. Miroslava Pleštilová; prof. MgA. Jan Burian; Jan Nebeský; doc. MgA. Juraj Deák; doc. MgA. Jakub Korčák; Mgr., Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. PhDr. Daria Ullrichová; doc. Mgr. Jan Hančil					
Stručná anotace předmětu						
<p>Cílem předmětu je hlubší a individuální i kolektivní zhodnocení studijních výsledků programu Režie-dramaturgie činoherního divadla společně se studenty programu Herectví činoherního divadla v předmětu Scénická tvorba. Současně v rámci kurzu jsou představena témata výuky, cíle, kterých má být dosaženo, a postupy práce následujícího akademického roku ve výše jmenovaných předmětech.</p> <p>Ročníkový kurz KČD 4 klade důraz na zhodnocení dosavadního studia režie-dramaturgie v předmětech Dramaturgická, Režijní a Scénická tvorba, které jsou spojené s přípravou na bakalářskou zkoušku na závěr 3. ročníku studia.</p> <p>Kurz se koná ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích..</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
Literatura se zadává v závislosti na konkrétní úkoly, resp. v souvislosti s praktickou a teoretickou přípravou na bakalářskou zkoušku.						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Rozhlasová tvorba 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	III. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	1, 2
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné seminární práce.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. MgA. Jan Vedral, PhD.; MgA. Lukáš Hlavica					
Stručná anotace předmětu					
<p>Cyklus přednášek a poslechových seminářů postupně uvádí studenty do problematiky tzv. rozhlasových specifik. Rozhlasová klasika tvoří asi polovinu poslechů, zbytek je věnován současné tvorbě. Studenti jsou vedeni ke kritickému poslechu, na jehož základě jsou schopni provést základní analýzu vysílání i napsat kritiku odvysílaného dramatického pořadu. Na kratších scénářistických cvičeních se seznámí s omezeními rozhlasových výrazových prostředků při adaptaci divadelního textu pro rozhlas či při pokusu o rozhlasovou dramaturgii. Hlubším zájemcům o rozhlas je umožněna hospitace při výrobě (resp. tvorbě) auditivní hry ve studiích Českého rozhlasu.</p> <ul style="list-style-type: none">○ Technické možnosti média a jejich obsahové využití, historie auditivního dramatu.○ Monofonie, živé vysílání, záznam, montáž, stereofonie, digitální záznam.○ České auditivní drama: Kareš, Kožík, Strejčková, Ptáček, Vyskočil, Uhde, Aškenazy, Stehlík, Fischerová, Steigerwald, Přidal, Vedral, Ruth a další...○ Světové auditivní drama: Beckett, Dürrenmatt, Bergmann, Fellini, Bachmannová, hry z Prix Italia a další...○ Dokumentární hra a features.○ Duální systém rozhlasového vysílání.○ Tvorba programu rozhlasové stanice. <p>Posluchači režie a dramaturgie se seznámí: se základními auditivními dramatickými a slovesnými žánry, se základy rozhlasové dramatické tvorby, se základy duálního systému vysílání, s problematikou tvorby programu, obrysové s historií českého rozhlasového vysílání; při seminárních posleších si posluchači osvojí schopnost reflexe auditivního zobrazování, na drobných autorských cvičeních si ověří schopnost „vidět ušima“.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Czech, J. <i>O rozhlasové hře, Praha: Panorama, 1987</i>○ Lopatka, J. <i>Radiojournal v ko(s)mickém věku, 1993</i>○ Růt, V. <i>Divadlo a rozhlas, Praha 1963</i>○ Štěrbová, A. <i>Rozhlas a slovesné umění, Univerzita Palackého, 1976</i>○ Vedralovi, J. a H. <i>Jiří Horčíčka, Rozhlasový režisér, Větrné mlýny, Brno, 2003</i>					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Teorie jevištní mluvy 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	1s/T	hod.	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Aktivní účast na hodinách výuky, reflexe vlastního mluvního projevu, vypracování zadané písemné práce a závěrečného testu. Pro získání kreditu je nutných aspoň 70 % docházky.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
MgA. Regina Szymiková					
Stručná anotace předmětu					
Cílem předmětu je seznámit posluchače s problematikou hlasu a řeči nejen z hlediska odborně-foniatrického, ale i v celém rozsahu teorie jevištní řeči, s postupy různých hlasových metodik, zákonitostí a norem fonetiky a ortoepie a typů zvukové realizace textu. Během výuky se v jednotlivých semestrech postupuje od jednoduššího ke složitějšímu. I. Posluchač nabyde teoretické i praktické poznatky o psychosomatickém vybavení herce, o zakotvení jednotlivých složek tvorby hlasu a řeči (respirace, fonace, artikulace) v mozkových mechanismech. II. Posluchač nabyde teoretické i praktické poznatky ze základů ortoepie jako předpokladu stylistické diferenciaci výslovnosti, o výslovnostní normě, její praktické aplikaci při tvorbě postavy se zřetelem na styl textu, režijní koncepci apod. Výsledky učení: získání základních znalostí nezbytných pro další rozvoj studenta daného programu.					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">Autorský kolektiv kabinetu hlasové výchovy řeči a zpěvu DAMU. <i>Technika mluvy a zpěvu herce</i>, Praha 1981Hůrková, J. <i>Česká výslovnostní norma</i>, Praha 1995Hůrková, J. Východiska hlasové a mluvní výchovy. In <i>Acta academica</i> 94, Praha 1996Hůrková, J., Makovičková, H. <i>Základy jevištní mluvy</i>, I. díl Praha 1984, II. díl Praha 1986Justl, V. (ed.) <i>Ano, slyšet se navzájem</i>. Edice České divadlo 10, Divadelní ústav 1985Klosová, L., Kopáčová, L. (eds.) <i>Jevištní řeč a jazyk dramatu</i>. Edice České divadlo 12, Divadelní ústav 1990Lukavský, R. <i>Kultura mluveného slova</i>, Praha 2000Makovičková, H. <i>Rozpravy o mluvení</i>, skripta 2 díly (interní tisk)					

B-III – Charakteristika studijního předmětu						
Název studijního předmětu	Úvodní kurz s herci					
Typ předmětu	Povinný			doporučený ročník / semestr		II. / ZS
Rozsah studijního předmětu	20s/sem	hod.	20	kreditů	1	
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence	-					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet			Forma výuky	Semináře	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta						
Několikadenní kurz ve sportovním a výcvikovém středisku AMU v Poněšicích.						
Garant předmětu						
Zapojení garanta do výuky předmětu						
Vyučující						
MgA. Juraj Deák; prof. PhDr. Daria Ullrichová; MgA. Jan Nebeský; Mgr. Daniel Hrbek, Ph.D.; prof. MgA. Jan Vedral, Ph.D.; doc. MgA. Milan Schejbal; prof. Zuzana Sílová, Ph.D.; doc. MgA. Jan Hančil; MgA Štěpán Pácl, Ph.D.						
Stručná anotace předmětu						
<p>Několikadenní kurz má sloužit seznámení studentů režie-dramaturgie se studenty herectví a také s jejich pedagogy, formou společné práce na zadaných úkolech, které umožňují studentům vzájemné poznání a jsou zaměřeny na základy tvůrčí souhry.</p> <p>Kurz je přípravou na rozvíjení praktické komunikace herců, režisérů a dramaturgů s ohledem na následující čtyřleté společné fungování ročníku programu režie-dramaturgie a programu herectví v modelu souborového divadla v rámci předmětu Scénická tvorba. Teoretická část kurzu se věnuje termínům jako herecká dramaturgie, herecké téma a tematizované herectví, ansámblové herectví a souborové divadlo, základním principům společné práce na vzniku inscenace a principům tvorby a lidské kreativity obecně.</p>						
Studijní literatura a studijní pomůcky						
Literatura bude pedagogy zadána podle zvolených úkolů. Příklady: Stanislavskij, K. S. <i>Můj život v umění</i> , Praha 1946 či 1983; Krejča, O. / Glancová, H., Kraus, K. (eds.) <i>Divadlo jsou herci</i> , Praha 2011; Lukavský, R. <i>Být nebo nebýt. Monology o herectví</i> , Praha 1985; Vostrý, J. <i>Činoherní klub 1965–1972 (Praktická dramaturgie)</i> , Praha 1996 (vybrané kapitoly); Vostrý, J. „Symbolická úloha herectví“, in <i>Sláva a bída herectví</i> , Praha 2013; Sílová, Z. „O herecké dramaturgii“, in Vostrý, J. / Sílová, Z. <i>Je dnes ještě možné herecké umění? (Příspěvek ke scénologii herectví)</i> , Praha 2009: 223–237.						

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Základy tvůrčího projevu 1 a 2				
Typ předmětu	Povinný (Hlavní)			doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS
Rozsah studijního předmětu	2s/T	hod.	24 (ZS) 28 (LS)	kreditů	3, 3
Prerekvizity, korekvizity, ekvivalence					
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)			Forma výuky	Seminář
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Zápočet (ZS) / zkouška (LS) na základě odevzdaných prací.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
MgA. Milan Šotek, Ph.D.; prof. Jaroslav Vostrý					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět seminárního charakteru seznamuje posluchače se základy slovesného tvůrčího projevu v perspektivě jeho scénických možností a kultivuje znalost základů literárního tvoření také jako jistého příkladu vyjadřování (uměleckého výrazu a výpovědi) na základě vlastních pokusů. Během výuky se v jednotlivých semestrech postupuje od jednoduššího ke složitějšímu.</p> <p>Studium základů tvorby a její reflexe z hlediska účasti slova a jeho vztahu k ostatním scénickým výrazovým prostředkům se zaměřuje na tyto oblasti v jednotlivých semestrech:</p> <p>I. Od pouliční scény k jevištnímu výjevu. Situace a dialog, dramatický dialog a jevištní výjev. Vizuální, akustické a vnitřně hmatové vnímání. Dialog a jeho scénování (stylizace).</p> <p>II. Slovo a obraz. Slovo v kontextu antického divadla a další vývoj. Vyprávění a předvádění. Slovo a jeho využívání v antické a biblické tradici a jejich uplatnění v dalším vývoji. Próza a poezie. Slovo a jeho využívání v moderní a současné scénické tradici.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">o Brecht, B. <i>Myšlenky</i>, Praha 1958 (stati související s probíranou látkou)o Vojtěchovský, M. / Vostrý, J. <i>Obraz a příběh</i>, Praha 2008 (stati související s probíranou látkou)o Vostrý, J. <i>Režie je umění</i> (část „K některým pojmům“), Praha 2001, resp. 2009o Vostrý, J. <i>Scénologie dramatu</i>, Praha 2010 (kap. související s probíranou látkou)o Vostrý, J., Sílová, Z. <i>Je dnes ještě možné herecké umění?</i>, Praha 2009 (Kapitoly „Herectví a dramatický text“ a „Scénické umění a zrcadlové neurony“)o Vygotskij, L. S. <i>Psychologie umění</i>, Praha 1981 (stati související s probíranou látkou)o Zich, O. <i>Estetika dramatického umění</i> (kap. I.-IV.), Praha 1931, resp. 1987					

B-III – Charakteristika studijního předmětu					
Název studijního předmětu	Vývoj a estetika hudebně-dramatického myšlení 1–4				
Typ předmětu	Povinný (I. Ročník) Volitelný (II. Ročník)		doporučený ročník / semestr	I. / ZS, LS II. / ZS, LS	
Rozsah studijního předmětu	1s/T	hodin	12 (ZS) 14 (LS)	kreditů	1, 1, 1, 1
Prerekvizity, ekvivalence	korekvizity,				
Způsob ověření studijních výsledků	Zápočet (ZS), Zkouška (LS)		Forma výuky	Seminář	
Forma způsobu ověření studijních výsledků a další požadavky na studenta					
Písemné testy.					
Garant předmětu					
Zapojení garanta do výuky předmětu					
Vyučující					
prof. JUDr. Vladimír Franz					
Stručná anotace předmětu					
<p>Předmět se zabývá zkoumáním vztahu hudby a dramatu, jejich interaktivitou, jakož i otázkami výstavby a vzájemného tvarování obou složek. Snaží se pojmenovat nejen společné styčné body, ale i rozdílnosti a specifičnosti v jednotlivých modelech hudebně dramatického uvažování na základě historického vývoje, a následně tyto poznatky aplikovat v praxi.</p> <p>V obecné části jde o seznámení posluchače s vývojem novodobé evropské hudby – cca od Monteverdiho po současnost s kladením důrazu na historickou podmíněnost hudebně dramatického uvažování tvůrců v různých časových údobích. Jde o rozlišení stylů, forem, zvolených prostředků a způsobů interpretace. Podobně by studenti měli získat vhled do moderního evropského výtvarného umění, zejména do jeho souvislostí s hudebně dramatickými žánry. Výuka v části obecné je rozvržena do čtyř semestrů. Látka každého semestru odpovídá jednomu ze čtyř základních, geograficky určených proudů evropského hudebního myšlení: Rusko, Francie plus románský svět /zde se dotýká i kultury anglosaské i severské/, Německo a střední Evropa, Čechy.</p> <p>Výklad nesleduje historickou následnost, je vystavěn se zřetelem k pochopitelnosti pro posluchače: a/ romantismus - jeho multimedialita, optičnost, emotivnost a obecná srozumitelnost; b/ 20. století - destrukce romantických principů, racionalizace, otázka komunikace tvůrce a konzumenta, změna vztahu tvůrce a společnosti; c/ klasicismus- racionalita a matematicčnost ukrytá v rokokových prostředcích, období konstituování základních hudebních forem; d/ baroko a jeho citovost; e/ renesance - hudba na míru člověka, snesení hudby na zem; f/ období gotiky- revoluce rytmu.</p> <p>Látka v předmětu probíraná slouží: a/ k celkové kultivaci vzdělání a orientaci v historických souvislostech; b/ k bezpečnému rozlišování jednotlivých forem a způsobů hudebně dramatického uvažování; c/ ku tříbení smyslu pro tempo rytmus a ke zvýšené kvalitě vnímání hudby; d/ k aplikaci získaných poznatků v praxi.</p>					
Studijní literatura a studijní pomůcky					
<ul style="list-style-type: none">○ Černušák, G. <i>Dějiny evropské hudby</i>, Praha 1974○ Hanslick, E. <i>O hudebním krásnu</i>, Praha 1973○ <i>Dokonalý antiwagnerián</i> Eduard Hanslick – <i>Paměti, fejetony, kritiky</i>, přel. a koment. J. Ludvová, 1992○ Havlík, J. <i>Česká symfonie 1945–1980</i>, Praha 1989○ Honneger, A. <i>Zařkání zkamenělin</i>, Praha 1960○ Honneger, A. <i>Jsem skladatel</i>, Praha 1967○ Hostomská, A. <i>Opera. Průvodce operní tvorbou</i>, Praha 2018○ Münzerová, Z., Branberger, J. <i>Svět v opeře</i>, Praha 1948○ Očadlík, M. <i>Svět orchestru I.-II.</i>, Praha 1946○ Schnierer, M. <i>Svět orchestru dvacátého století I.-III.</i>, Praha 1995–1999○ Smolka, J. <i>Česká kantáta a oratorium</i>, Praha 1971○ Smolka, J. <i>Hudba českého baroka</i>, Praha 2005○ Stravinskij, I., Craft, R. <i>Rozhovory s Robertem Craftem</i>, Praha 1967○ Craft, R. <i>Deník ze společných cest</i>, Praha 1968○ Štěpánek, V. <i>Francouzská moderní hudba</i>, Praha 1967○ Trojan J. <i>Dějiny opery</i>, Praha 2001					